

Medlemmer af Folketinget Morten Østergaard (RV) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

KI. 10:02

Forslag til folketingsbeslutning om et »love card«.

(Beslutningsforslag nr. B 108).

Medlemmer af Folketinget Mette Frederiksen (S), Özlem Sara Cekic (SF), Marianne Jelved (RV) og Line Barfod (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til velfærdsministeren:

»Hvilke initiativer vil regeringen tage for at nedbringe uligheden i Danmark?«
(Forespørgsel nr. F 25).

Medlemmer af Folketinget Peter Skaarup (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til integrationsministeren:

»Vil regeringen oplyse, i hvilket omfang det siden 2001 er lykkedes at få reduceret den kriminalitet, herunder vold, der begås af udlændinge bosiddende her i landet, og vil regeringen dokumentere de opnåede resultater samt redegøre for, på hvilke områder, f.eks. udvisning, en forstærket indsats må anses for påkrævet i den indeværende regeringsperiode?«
(Forespørgsel nr. F 26).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til justitsministeren og integrationsministeren om administrative udvisninger uden domstolskontrol:

Vil ministre redegøre for konsekvenserne af, at man i Danmark kan udvise udlændinge administrativt efter indstilling fra Politiets Efterretningstjeneste, uden at sagen kan blive afprøvet ved domstolskontrol, herunder de retssikkerhedsmæssige problemer, Danmarks overholdelse af menneskerettighederne og princippet om tredeling af magten?

Af Line Barfod (EL), Karina Lorentzen (SF) og Simon Emil Ammitzbøll (RV).
(Anmeldelse 28.02.2008. Fremme 11.03.2008).

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse først vil finde sted tirsdag den 5. april 2008.

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for forespørgerne for at begrunde.

KI. 10:02

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jo tak. Det skal jeg nu ikke gøre en længere historie ud af. Jeg tror, at alle, der har fulgt med i den offentlige debat i de seneste par måneder, vil være klar over de diskussioner, der har været om administrative udvisninger af udlændinge, som er mistænkt for enten at planlægge eller udøve terrorisme.

Fra forespørgernes side, altså Enhedslisten, SF og Det Radikale Venstre, er vi bekymrede over, at der ikke er tilstrækkelig domstolskontrol og dermed tilstrækkelige retsmæssige garantier i forhold til de administrative udvisninger. På den baggrund har vi bedt justitsministeren og integrationsministeren om at gøre rede for de konsekvenser, der er, både i forhold til retssikkerheden, menneskerettighederne og princippet om tredeling af magten, når man har de regler for administrative udvisninger, som man har.

Det er vigtigt for mig at understrege, at forespørgerne selvfølgelig synes, at det er vigtigt at bekæmpe terrorisme, og at statens sikkerhed også ligger os meget på sinde. Men i den forbindelse må retssikkerheden også ind over. Vi må tage hensyn til basale retsprincipper, hvis vi ikke skal give en første delsejr til terroristerne.

Jeg glæder mig meget til at høre, hvad justitsministeren og integrationsministeren har at sige.

KI. 10:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det integrationsministeren for besvarelse.

KI. 10:04

Besvarelse

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg siger tak for, at forespørgslen er rejst. Det giver mig jo anledning til at gøre rede for disse

meget vanskelige regelsæt, så vi diskuterer ud fra de samme forudsætninger.

Udvisningen af fremmede borgere, ja, oven i købet landsforvisning af egne borgere er jo lige så gammel, som samfundsdannelsen er. Kort sagt: Det har man altid haft. Hvad angår udvisning af personer, der er til fare for statens sikkerhed, har der faktisk været regler i Danmark siden 1952.

I 2002 vedtog Folketinget så en række stramninger. Et bredt flertal i Folketinget – V, K, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti – stod bag de regler om administrativ udvisning, som vi taler om i dag. I 2002 blev der indlagt nogle skærpselser og en ændret procedure.

Efter 2002 skal integrationsministeren på baggrund af en indstilling fra justitsministeren vurdere, om en udlænding må anses for at være en fare for statens sikkerhed, den såkaldte § 45 b-procedure, hvis altså justitsministeren indstiller det. Der er ikke tale om, at udlændingemyndighederne, altså Udlændingetjenesten, skal foretage en selvstændig vurdering af spørgsmålet om, hvorvidt en udlænding må anses for at være en fare for statens sikkerhed. Det er en vurdering, som integrationsministeren foretager efter indstilling af justitsministeren.

I disse sager kan integrationsministeren tillige, efter en indstilling fra justitsministeren, af sikkerhedsmæssige grunde bestemme, at udlændingen, herunder udlændingens advokat, ikke skal have adgang til de oplysninger, som ligger til grund for vurderingen af, at vedkommende må anses for at være en fare for statens sikkerhed. Endelig kan integrationsministeren også bestemme, stadig efter indstilling fra justitsministeren, at de oplysninger, der ligger til grund for indstillingen om, at vedkommende må anses for at være en fare for statens sikkerhed, af sikkerhedsmæssige grunde heller ikke kommer til udlændingemyndighedens kendskab, altså i første instans Udlændingetjenesten.

Men, og det er jo så det vigtige for retssikkerheden, selv om der altså foreligger disse vurderinger, er det jo ikke altid ensbetydende med, at vedkommende bliver udvist. Der skal i alle sager foretages en individuel vurdering af, om udvisningen må antages at virke særlig belastende for den pågældende, navnlig på grund af udlændingens tilhørsforhold til det danske samfund. Der kan være tale om alder, helbred, tilknytning til herboende osv. Som sagt er det altid en konkret vurdering.

Afvejningen sker også under iagttagelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder bl.a. den europæiske menneskerettighedskonvention, artikel 8, om respekten for familielivet.

Konsekvensen af, at en udlænding anses for en fare for statens sikkerhed, er, at der ikke kan meddeles asyl her i landet. Hvis der allerede er meddelt asyl her i landet, bortfalder udlændingens opholdstilladelse. Alligevel er det altså ikke sikkert, at den pågældende udsendes, fordi der yderligere er den ultimative bestemmelse, at man ikke kan udsendes, hvis man risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Det princip kan jo netop få betydning i de sager, hvor udlændingen isoleret set opfylder betingelserne for opholdstilladelse som flygtning, men hvor den pågældende er udelukket fra at få opholdstilladelse eller har mistet opholdstilladelsen på grund af udvisning efter de principper, jeg lige har omtalt. I sidste instans er det asylmyndighederne, og det vil altså sige Flygtningenævnet, der kan behandle disse sager, som vi også for nylig har kunnet læse om i dagspressen.

I de sager, hvor integrationsministeren efter justitsministerens indstilling vurderer, at en udlænding må anses som værende en fare for statens sikkerhed, kan integrationsministerens vurdering ikke indbringes for en anden forvaltningsmyndighed. Vurderingen er at betragte som endelig. Men det følger naturligvis altid af grundlovens § 63, at domstolene er berettiget til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedens grænser. Det betyder her, at integrationsministerens vurdering kan indbringes som grundlovs-sag, og det betyder jo, at det både er udvisningen og vurderingen af grundlaget for, om den pågældende er til fare for statens sikkerhed, der kan indbringes. Men det er jo altså efter grundlovens § 63.

Med disse bemærkninger mener jeg også hermed at have besvaret, hvordan det står til med grundlovens § 3. Der er en klar lovgivning. Der er et klart regelsæt i loven for, hvad den udøvende myndighed kan og skal, og endelig kan sagerne indbringes efter grundlovens § 63 for domstolene.

Jeg er ikke i tvivl om, at det regelsæt, vi her arbejder med, ligger inden for rammerne af de internationale konventioner. Jeg er dog meget tilfreds med, at jeg i dag kan meddele Folketinget, at der under Integrationsministeriets ledelse

vil blive nedsat et bredt sammensat udvalg, der vil vurdere retssikkerheden i den bestående ordning, og som også vil gøre sig overvejelser over netop forholdet mellem den udøvende og den dømmende magt. Udvalget vil blive bredt sammensat, og det siger sig selv, at de betænkeligheder, jeg selv i årenes løb har rejst, naturligvis vil blive tilgodeset i det udvalg, der vil blive nedsat snarest.

Når udvalgsarbejdet er afsluttet, vil jeg vende tilbage og drøfte udvalgets betragtninger og konklusioner med Folketingets partier i Integrationsudvalget. Men jeg vil også godt understrege, at det altså nu er vigtigt, at udvalget får fred til sit arbejde, og jeg er derfor i dag ikke på nogen måde sindet til at begive mig ud i gætterier om, hvilke indstillinger udvalget vil komme med, for så var det pjat med det udvalg.

Kl. 10:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til integrationsministeren. Så er det justitsministeren for besvarelse.

Kl. 10:10

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som det fremgik af integrationsministerens indlæg, bygger reglerne om administrativ udvisning af udlændinge, der er til fare for statens sikkerhed, på et lands fundamentale interesser i at kunne beskytte befolkningen mod terrorhandlinger og andre fjendtlige anslag indefra. Det, vi taler om i dag, er med andre ord et lands helt legitime interesse i at sikre, at en udlænding, som vil landet det ondt, kan udvises. Det er derfor, at det – som integrationsministeren udtrykte det – lige siden Kain og Abel har været muligt administrativt at udvise udlændinge af hensyn til statens sikkerhed. Og det er derfor, at de lande, vi normalt sammenligner os med, også har regler om administrativ udvisning af udlændinge, der udgør en sikkerhedsfare.

Som Udlændingeudvalget udtrykte det i den betænkning fra 1982, der ligger til grund for udlændingeloven, må en sådan regel anses som en nødvendig bestanddel af landenes beredskabsforanstaltninger, bl.a. til imødegåelse af international terroristvirksomhed. Det var en meget fremsynet udtalelse, som Udlændingeudvalget kom med dengang – desværre. For her 25 år efter må vi jo konstatere, at forebyggelse af terrorhandlinger og dermed beskyttelsen af befolkningens sikkerhed er gået hen og blevet en af vores tids største sikkerhedspolitiske udfordringer. Og når vi taler om beskyttelse af statens sikkerhed, er det desværre ikke bare en hypotetisk

eller abstrakt sikkerhedstrussel, man blot kan forholde sig filosofisk til. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi under debatten i dag holder in mente, at der er en reel trussel, vi som ansvarlige politikere bliver nødt til at forholde os til. For det er desværre en meget konkret kendsgerning, at der opholder sig udlændinge her i landet, som har både viljen og evnen til at skade det land, der har taget imod dem og givet dem opholdstilladelse.

Men terrortruslen må selvfølgelig ikke betyde, at vi går på kompromis med fundamentale retssikkerhedsprincipper og menneskerettighederne. Under Folketingets behandling af antiterrorpakken i 2002 var retssikkerheden da også det centrale tema – det gjaldt også med hensyn til reglerne om administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for at være en fare for statens sikkerhed. Bladrer man i de mange folketingsspørgsmål, der blev stillet om udlændingeloven, ser man, at hovedparten faktisk kredser om de retssikkerhedsmæssige aspekter af de regler, som vi taler om i dag, og som jo vel at mærke blev vedtaget her i salen med et meget bredt flertal. Det er netop de retssikkerhedsmæssige hensyn, der er baggrunden for, at den nuværende ordning sikrer, at udvisning på grund af statens sikkerhed kun er mulig, hvis to parlamentarisk ansvarlige ministre, justitsministeren og integrationsministeren, begge vurderer, at den pågældende må anses for at være en fare for statens sikkerhed. Og som integrationsministeren redegjorde for, er der jo i øvrigt ikke – modsat det, man ellers kunne få indtryk af af medieomtalen – gjort nogen indskrænkninger på det her område i den almindelige adgang til domstolskontrol efter grundlovens § 63.

De seneste måneders presseomtale kunne give det indtryk, at de her regler fungerer som en slags blankocheck for PET til få udvist udlændinge, som PET på et tvivlsomt grundlag og under tykt røgslør stempler som en fare for statens sikkerhed. Jeg vil gerne benytte lejligheden til meget kraftigt at afvise et sådant billede. Reglerne om administrativ udvisning bruges med den allerstørste tilbageholdenhed og kun, når både PET, justitsministeren og integrationsministeren vurderer, at statens sikkerhed er i fare. Og som det også blev fremhævet i bemærkningerne til antiterrorpakken fra 2002, skal der være tale om en konkret og kvalificeret fare, for at en udlænding må anses for at være en fare for statens sikkerhed.

Hvorfor kan oplysningerne så ikke tåle dagens lys, vil nogen måske spørge. Jeg kan da godt forstå, at man nemt kan få det indtryk, at der sker noget fordækt, hvis noget holdes hemmeligt, uden at man kan få klar besked om hvorfor. Den bedste måde at forklare på, hvorfor det vitterlig er helt afgørende, at der er en mulighed for en vis hemmeligholdelse af oplysninger i den her slags sager, ville selvfølgelig være at komme med et par illustrative eksempler fra den hidtidige praksis. Så tror jeg, at de fleste skeptikere godt ville kunne forstå, hvorfor det ikke er muligt at køre den her slags sager offentligt. Men jeg kan desværre ikke i den sammenhæng komme ind på konkrete efterretningssager, og jeg er derfor henvist til lidt mere abstrakt at prøve at beskrive, hvad det er for nogle væsentlige hensyn, der er på spil.

Som det fremgår af forarbejderne, har bestemmelsen i udlændingelovens § 45 B, stk. 2, til formål at sikre den nødvendige hemmeligholdelse af oplysninger af hensyn til statens sikkerhed og forholdet til fremmede magter. Ved de sikkerhedsmæssige grunde, der kan føre til hemmeligholdelse af grundlaget for vurderingen af, at en udlænding må anses for at være en fare for statens sikkerhed, forstås ifølge forarbejderne de offentlige interesser, der efter forvaltningsloven kan føre til begrænsning af en parts adgang til aktindsigt i sin egen sag, nemlig statens sikkerhed, rigets forsvar samt rigets udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske interesser, herunder forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner. Bestemmelsen i § 45 B, stk. 2, skal ses i sammenhæng med, hvilke typer oplysninger der indgår i den her type sager.

Kl. 10:16

Ud over sædvanlige politimæssige efterforskningsskridt er PET's efterforskning i vidt omfang baseret på oplysninger fra kilder og udenlandske samarbejdspartnere, og det siger sig selv, at det er afgørende for PET's virke, at PET ikke compromitterer sine kilder eller samarbejdet med udenlandske tjenester. Muligheden for at kunne hemmeligholde visse oplysninger i sager af den her karakter er afgørende for PET's arbejde og en grundlæggende forudsætning for en effektiv indsats for at forebygge terrorhandlinger. Derfor vil jeg meget gerne advare imod, at man undervurderer vigtigheden af, at PET kan garantere den fornødne fortrolighed over for tjenestens samarbejdspartnere.

En anden ting, der ikke kræver megen fantasi at leve sig ind i, er, at der kan være situationer, hvor man ikke kan fortælle en person, der mistænkes for terrorvirksomhed, hvad det helt konkret er, man ved om den pågældende uden dermed at compromittere en måske længerevarende efterforskning f.eks. af større terrornetværk. Så det kan derfor være hensynet til PET's løbende overvågning og efterforskning af terrorrelaterede grupper og netværk, der gør det nødvendigt at hemmeligholde oplysninger i sager om udvisning af udlændinge, der må anses for at være en fare for statens sikkerhed. Jeg håber med de her eksempler, at det er lykkedes for mig at illustrere, hvorfor det vitterlig er så nødvendigt at hemmeligholde oplysninger i sager af den her karakter.

Når det ligger mig på sinde at hejse et advarselsslag her i dag, skal det ses i sammenhæng med de meget alvorlige terrørsager, vi har set de sidste år. De sager viser med al ønskelig tydelighed, hvor vigtigt det er at have en velfungerende efterretningstjeneste, der har de rigtige redskaber til at kunne beskytte befolkningen mod terrorisme. Og her bliver jeg nødt til at sige både til mine kolleger her i salen og til pressen: Vi kan desværre ikke både blæse og have mel i munden. Vi kan ikke både have fuld offentlighed om alle de spændende terrørsager og samtidig sikre en effektiv forebyggelse af terrorhandlinger. PET's arbejde med at identificere potentielle terrorister og afværge terrorplaner må nødvendigvis foregå i hemmelighed, det ligger i efterretningsarbejdets natur.

Så er der nogen, der spørger, hvorfor man så ikke bare venter med at gribe ind, indtil der er beviser nok til en straffesag. Jeg vil som nævnt ikke i den her sammenhæng komme nærmere ind på sager, der har været fremme i pressen, hvor jeg i øvrigt har set mange interessante bud på, hvordan PET helt konkret burde have grebet efterforskningen an. Jeg vil blot nøjes med at sige, at jeg er helt tryk ved den måde, som PET gør deres arbejde på. Faktisk synes jeg, at PET fortjener stor anerkendelse for de flotte eksempler, vi har set, på, at de rent faktisk har løst den opgave, vi har givet dem. For PET's primære opgave er jo som bekendt at forhindre, at nogen, det være sig danskere eller udlændinge, foretager sig noget, der er til fare for statens sikkerhed, og i den forbindelse er PET's vigtigste opgave jo at forebygge terrorrelaterede drab. Ved tilrettelæggelsen af PET's arbejde må hensynet til sikkerheden, dvs. det at forebygge terrorhandlin-

ger, derfor altid veje tungere end hensynet til at sikre tilstrækkeligt med bevismateriale til en eventuel efterfølgende strafferetlig forfølgning. Det er PET, der i hver enkelt sag konkret vurderer, hvornår en sag er så fremskreden, at det er nødvendigt at gribe ind. Nogle gange indebærer hensynet til befolkningens sikkerhed, at der må gribes ind på et tidligt stadium, og det betyder så, at anklagemyndigheden ikke kan løfte bevisbyrden i en senere straffesag. Det er en uundgåelig konsekvens af, at hensynet til at forebygge terrorhandlinger og dermed borgernes sikkerhed altid må veje tungere end hensynet til at få terrorismestænkte dømt, og det er en problemstilling, som hele den vestlige verden står over for i det daglige.

Jeg må igen sige, at vi altså ikke både kan blæse og have mel i munden. Vi kan ikke både sikre, at befolkningens sikkerhed er i højsædet, og samtidig sikre, at der altid er grundlag for at indlede en straffesag mod de personer, der udgør en trussel mod sikkerheden. Men jeg er ret overbevist om, at der ikke er én her i salen, der siger, at hensynet til at fremskaffe beviser må veje tungere end hensynet til at sikre, at terrorhandlingerne ikke bliver ført ud i livet.

En anden omstændighed, der i praksis kan gøre det vanskeligt for anklagemyndigheden at løfte bevisbyrden i straffesager af den her karakter, er de hensyn til hemmeligholdelse, som jeg allerede har været inde på. Nogle gange vil der jo indgå oplysninger fra kilder eller udenlandske samarbejdspartnere, og dem vil man være afskåret fra at fremlægge offentligt i en straffesag, bl.a. af hensyn til fremmede efterretnings-tjenester.

Som det med al ønskelig tydelighed blev illustreret ved pressedækningen af Vollsmosesagen, kan en offentlig straffesag i øvrigt have meget store personlige omkostninger og konsekvenser for PET's kilder. Det, der kan virke som unødigt hemmelighedskræmmeri, er altså begrundet i helt reelle og meget væsentlige hensyn for at kunne beskytte statens og befolkningens sikkerhed.

Det siger sig selv, at indsatsen på det her område skal tilrettelægges fuldt retssikkerhedsmæssigt forsvarligt og under iagttagelse af Danmarks internationale forpligtelser. Som nævnt blev både de retssikkerhedsmæssige aspekter og forholdet til menneskerettighederne

Kl. 10:21

da også indgående drøftet under Folketingets behandling af reglerne om administrativ udvisning i 2002. Et af de emner, der var oppe dengang, og som integrationsministeren også er kommet ind på i dag, er forbuddet i udlændingelovens § 31, stk. 1. Efter denne bestemmelse må en udlænding ikke udsendes fra et land, hvis den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur m.v. i sit hjemland. Som der også blev redegjort for under Folketingets behandling i 2002, er dette forbud absolut; det gælder også med hensyn til udlændinge, der må anses for at være en fare for statens sikkerhed.

Som omtalt i pressen traf Flygtningenævnet i sidste uge to afgørelser, hvor bestemmelsen i § 31, stk. 1, blev udslagsgivende. Ved de afgørelser fandt Flygtningenævnet, at de to udlændinge, der måtte anses for at være en fare for statens sikkerhed, ikke kunne udsendes af Danmark, fordi det ikke med den fornødne sikkerhed kunne afvises, at de ved udsendelse til deres hjemland ville risikere dødsstraf eller tortur. De vil med andre ord blive henvist til såkaldt tålt ophold her i landet.

Flygtningenævnets afgørelser giver anledning til at se nærmere på de gældende regelsæt med henblik på at sikre en så effektiv ordning som muligt inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser og hensynet til retssikkerheden. Som integrationsministeren oplyste, vil regeringen derfor nu nedsætte en arbejdsgruppe, der skal overveje, om der er behov for nye initiativer for at sikre, at udvisning af udlændinge, der er til fare for statens sikkerhed, kan gennemføres på en effektiv måde og samtidig retssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Det siger sig selv, at det i den forbindelse vil være afgørende for regeringen at sikre, at PET's arbejde ikke på nogen måde kompromitteres, både hvad angår de åbenbare konsekvenser, som det ellers ville kunne have for indsatsen for at forebygge terrorhandlinger her i landet, og naturligvis for at sikre, at PET fortsat har et godt samarbejde med udenlandske samarbejdspartnere.

Kl. 10:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til justitsministeren for besvarelsen.

Så går vi i gang med forhandlingen, og den første er ordføreren for forespørgerne, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:23

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg tror, at statens sikkerhed ligger os alle meget på sinde. Jeg tror, vi alle her i Folketinget kan være enige om, at vi skal bekæmpe terror, bekæmpe terrorisme og bekæmpe terroristerne.

Det, der har været forespørgernes ærinde i dag, er, at det sker på en måde, der ikke kompromitterer retsstaten. For os er det stadig en svær proces, at man i dag først skal have en vurdering fra Politiets Efterretningstjeneste, der derefter indstiller til justitsministeren, der derefter indstiller til integrationsministeren, der så træffer en afgørelse.

Forespørgerne mener, at der mangler en domstolskontrol eller en domstolslignende kontrol med dette system. Vi mener, at både Politiets Efterretningstjeneste, Justitsministeriet og Integrationsministeriet er en del af den udøvende magt og ikke en del af den dømmende magt.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi synes, terrorister selvfølgelig skal, jeg var lige ved at sige overvåges af efterretningstjenesten, de skal i hvert fald fanges, de skal helst dømmes, og hvis der er tale om terrorister, der ikke er danske statsborgere, skal de selvfølgelig også kunne udvises. Det er ikke det, diskussionen handler om, om de skal kunne udvises eller ej. Vi vil bare gerne være sikre på, at der er tale om terrorister, folk der planlægger terror eller gennemfører terror, vi vil gerne være sikre på, at man har haft en kontrol af den udøvende magts mistanke om, at der er tale om folk, der enten planlægger eller har udført terror. Det er en retssikkerhedsmæssig problematisk tilstand, hvis folk kan blive udvist af Danmark alene på baggrund af mistanke hos den udøvende magt.

Det er også retssikkerhedsmæssigt krænkende for den danske befolkning, at det jo i virkeligheden ender med, at folk, som efterretningstjenesten, Justitsministeriet og Integrationsministeriet mener er terrorister, ender med ikke at komme i fængsel, men at få tålt ophold og gå frit omkring. I virkeligheden er der tale om et dobbelt retssikkerhedsmæssigt problem.

Når det er sagt, må jeg også sige, at jeg er utrolig glad, og vi, alle forespørgerpartierne, er utrolig glade for den melding, som kom fra regeringen her i dag. Jeg vil sige, at jeg var lidt gladede, da jeg hørte den formuleret med integrati-

onsministerens ord, end da hørte den formuleret med justitsministerens ord. Men lad det være.

Jeg vil faktisk gå så langt som at sige, at havde man for en uge siden henvendt sig til de tre partier, der i dag står for forespørgslen i Folketinget, og spurgt, om det ikke var en god idé at nedsætte et udvalg under ledelse af Integrationsministeriet, der skulle se på de retssikkerhedsmæssige aspekter i forhold til de udvisninger, der er af eventuelle terrorister, så havde vi syntes, at det var en utrolig god idé. Man ville måske ligefrem have kunnet undgå en forespørgselsdebat i Folketinget om emnet. Jeg mener faktisk, hvis integrationsministerens ord ellers står til troende, og det plejer de, at det her er en enorm sejr for SF, Enhedslisten, Det Radikale Venstre og det kor af juridiske eksperter, som vi har bakket op i den her sag, at man nu indser og indrømmer, at der er noget at komme efter – for at bruge statsministerens yndlingsudtryk – at vi nu kan gå ind og se, om der er nogle retssikkerhedsmæssige problemer i det her. Det må vi jo gå ud fra at man godt kan se, siden man giver den indrømmelse, som man gør i dag. Så det arbejde vil vi afvente og se resultatet af.

Det kan godt være, det var mig, der ikke hørte godt nok efter, men jeg kunne i hvert fald godt lige tænke mig at høre, om der er en slutdato for, hvornår det arbejde forventes færdigt. Jeg har forstået på statsministeren, at efter PET-kommissionen vil der fremover være slutdatoer for arbejder af den her karakter, så de ikke kan løbe i al uendelighed.

Med de ord vil jeg gerne sige tak for besvarelsenerne fra de to ministre, og jeg glæder mig til debatten med Folketingets partier.

Kl. 10:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Så er det integrationsministeren.

Kl. 10:28

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Her ved debattens begyndelse kan vi jo lige så godt undgå myter. Der er jo flere, der stiller spørgsmål om, hvor lang tid der så vil gå. Dertil er at svare et par ting: Det er ikke en PET-kommission. Det er slet ikke en kommission.

Det er, som jeg sagde, et udvalg, der er bredt sammensat af de involverede ministerier og folk udefra, som kan fokusere både på de interesser, som specielt Justitsministeriet og Politiets Efterretningstjeneste nødvendigvis må have, og på Integrationsministeriets interesser, herunder selvfølgelig specielt retssikkerheden, som jo i

øvrigt også er nævnt af justitsministeren. Der er ikke nogen slutdato på, det skal ikke være en syltekrukke, men jeg tror, at ordføreren og jeg er helt enige om, at det selvfølgelig skal gøres grundigt.

Det er meget vigtigt at få alle aspekter frem, sådan at Folketinget også får et godt beslutningsgrundlag, for vi er jo inde i noget, der er vanskeligt, og vi er jo inde i interesser, som vi næsten kan sige er uforenelige, men som skal forenes, altså hensynet til den hemmelige tjeneste og hensynet til en forsvarlig retssikkerhed, så meget åbenhed som muligt.

Kl. 10:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:30

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Integrationsministeren har selvfølgelig ret i, at vi er meget enige om, at det her skal gøres grundigt. Der er tale om et utrolig kompliceret spørgsmål om, hvordan man sikrer hensynet til statens sikkerhed og hensynet til retssikkerhed for den enkelte, som selvfølgelig ikke bare er noget, man gør med et pennestrøg. Og jeg vælger at betragte integrationsministerens besvarelse om, at det her ikke er en syltekrukke, som udtryk for, at det selvfølgelig er et grundigtarbejdende udvalg, men også et hurtigtarbejdende udvalg.

Så under den forudsætning er jeg tilfreds med besvarelsen fra integrationsministeren.

Kl. 10:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal lige bede ordføreren blive stående. Nu er der nogle korte bemærkninger til ordføreren, og den første er fra hr. Jesper Langballe.

Kl. 10:30

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil ikke forsøge på at rive hr. Simon Emil Ammitzbøll ud af den sejrsløse, han har på egne og forespørgernes vegne. Men jeg vil spørge mere stiltørdigt til argumentationen om retssikkerheden.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll vil gerne være sikker på, at de folk, der bliver udvist, også virkelig er terrorister, og det kan jeg godt forstå. Jeg vil også sige, at det jo er helt klart, at en administrativ vurdering ikke behøver at være vilkårlig, men det er jo klart nok, at man må gå ud fra, at en domstolsprøvelse er lidt mere sikker. Men hvis vi taler om sikkerhed, så er der en altså tale om en gradsforskell.

Nu er det, jeg vil spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om han har overvejet, at der faktisk overhovedet ikke er nogen naturlov, der siger, at administrative afgørelser vedrørende udvisninger skal retestsprøves. Hvorfor skulle der lige i dette tilfælde være tale om en retestsprøvelse? Det er der f.eks. ikke, når...

Kl. 10:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Ordføreren.

Kl. 10:32

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg glæder mig så til at høre resten af spørgsmålet, men det går jeg ud fra at spørgeren vil komme ind på i anden runde.

Jeg vil gerne starte med at sige, at det jo ikke er min opfattelse, at det administrative udgangspunkt altid er vilkårligt; det ville jo være et mærkeligt udgangspunkt at have den tilgang til det. Men man kan sige, at det modsatte synspunkt jo er, at en administrativ afgørelse næppe altid er korrekt; det tror jeg også at spørgeren vil anerkende. Det er jo netop derfor, det er vigtigt, at der er en kontrol af de afgørelser, som der er inden for den offentlige forvaltning.

Man vil gå ud fra, at i langt, langt de fleste tilfælde vil den offentlige forvaltning træffe korrekte beslutninger, men borgerne skal selvfølgelig have mulighed for at få afprøvet de beslutninger, der bliver truffet, således at man kan sikre, at borgerne får en ordentlig behandling.

Kl. 10:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Langballe for endnu en kort bemærkning.

Kl. 10:33

Jesper Langballe (DF):

Jeg beklager, at jeg ikke var så god til at administrere min tid.

Den midlertidige opholdstilladelse, som de mennesker har, er tildelt administrativt, og hvorfor i alverden skulle den så ikke kunne fratages administrativt? Det er noget helt andet, når der er tale om sådan noget som indfødsret, men her er der jo tale om et rent administrativt spørgsmål.

Det er ikke sådan, at alt skal for en domstol. Når et visum udløber f.eks., ja, så skal folk ud, det skal ikke for en domstol.

Jeg synes, der er en tilbøjelighed til, at man går ud fra som givet, at retssikkerheden kræver – uden nogen diskussion – at det skal for en domstol. Det er i virkeligheden ikke nogen rimelig betragtning.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:34

jeg lidt skeptisk, men jeg vil meget gerne gå ind i en dialog om det, hvor vi kan tale om: Hvordan kan vi løbende få rejst og sikret de diskussioner, som der opstår i forbindelse med sager af den her karakter?

Kl. 10:34

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg tror, det er åbenlyst for de fleste, at der er en helt grundlæggende forskel på et visum og på en opholdstilladelse. Et visum har, som hr. Jesper Langballe jo selv var inde på, en udløbsdato fra starten, og dermed er der tale om en begrænset mulighed for at kunne være i Danmark som turist f.eks. Derfor er der jo ikke nogen administrativ beslutning i, at visummet udløber på et tidspunkt, for det er en del af det, man har fået. Det står i modsætning til en opholdstilladelse, hvor det ikke er sådan, at der eksempelvis står, at den 27. oktober 2009 er det meningen at man skal forlade landet.

Så jeg mener simpelt hen ikke, at de to ting kan sammenlignes, vil jeg sige til hr. Jesper Langballe.

Kl. 10:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Naser Khader.

Kl. 10:35

Naser Khader (NY):

Vi står på nuværende tidspunkt over for et ægte etisk dilemma: Der er nogle personer, som PET vurderer udgør en sikkerhedsrisiko; de er potentielle terrorister; vi kan ikke udvise dem til lande, hvor de risikerer tortur og død; vi kan heller ikke fængsle dem på ubestemt tid. Et virkelig ægte dilemma.

Fra Ny Alliances side er vi glade for, at man i dag har nedsat en arbejdsgruppe, som skal se på problemstillingen, men vi foreslår, at man på sigt opretter et juridisk råd a la Det Etske Råd, der kan rådgive Folketinget i forbindelse med de der etiske dilemmaer på det juridiske område. Vil Det Radikale Venstre støtte sådan et forslag?

Kl. 10:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:35

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg deler hr. Nasers Khaders glæde over, at regeringen i dag har nedsat en arbejdsgruppe vedrørende de her problemer, for de er jo svære. Det tror jeg vi er meget enige om.

Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt give tilsgagn eller det modsatte i forhold til Ny Alliances forslag om et juridisk-etisk råd. Umiddelbart er

For hr. Naser Khader har jo fuldstændig ret i, at det her hverken er den første eller den sidste diskussion, vi får i forlængelse af de her ting. Det er vi enige om.

Kl. 10:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Naser Khader.

Kl. 10:36

Naser Khader (NY):

Det er, fordi problemet er stigende, at vi kommer til at stå over for de der etiske dilemmaer rigtig mange gange i fremtiden.

Vi gjorde det for mange år siden, at Folketinget nedsatte Det Etske Råd, hvor man udpegede 17 personer til at vende alle de sten, der findes i forhold til sundhedsetiske dilemmaer. Det Etske Råd fungerer som et råd, der rådgiver Folketinget i forbindelse med de sundhedsetiske aspekter. Og det samme kunne man gøre i forhold til de juridiske aspekter – især det, der handler om terrorbekæmpelse og terrorlovgivning. Vil det ikke være på sin plads at have sådan et råd?

Kl. 10:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:37

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Som sagt er jeg ikke parat til at hoppe på ideen – så at sige – med det samme, men jeg synes, at hr. Naser Khader har en væsentlig pointe i, at når vi skal diskutere statens sikkerhed i forhold til den enkelte retssikkerhed, er der nogle problemer, som nogle gange næsten kan have karakter af problemet ved at skulle løse cirkelns kvadratur. Det tror jeg vi alle sammen i den her debat må erkende.

Det er bare utrolig vigtigt for os at sige, at den enkeltes retssikkerhed og princippet om, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, for os er nogle meget grundlæggende principper i et retssamfund. Og jeg synes, det er utrolig vigtigt, også i kampen imod terroristerne, at vi ikke giver køb på vores egne retsprincipper for at bekæmpe terroristerne. Vi skal selvfølgelig finde metoder til at bekæmpe dem – det tror jeg vi alle sammen er enige om – men vi bliver nødt til at gøre det på en måde, der også sikrer, at retsstaten kommer helskindet igennem.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:38

løsningen på det, hvis vi ikke skal følge de her administrative beslutninger, sådan som jeg netop forstår at Det Radikale Venstre lægger op til at vi ikke skal?

Kl. 10:38

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal gøre det ganske kort, også for at finde ud af, hvordan retningslinjerne er for den her diskussion, så også folk ude foran skærmene ligesom kan få en fornemmelse af, hvor Det Radikale Venstre står.

Jeg skal høre hr. Simon Emil Ammitzbøll: Hvad kommer først, statens sikkerhed eller de her højtflyvende radikale principper?

Kl. 10:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:38

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

For Det Radikale Venstre er det fuldstændig afgørende, at vi sikrer statens sikkerhed, og det er fuldstændig afgørende, at vi sikrer den enkeltes retssikkerhed. Jeg vil ikke acceptere en forudsætning om, at de to ting skulle være hinandens modsætninger. Det er jo ikke sådan, at man kan sige: Hvad er vigtigst, statens sikkerhed eller den enkeltes retssikkerhed? Hvad er vigtigst, religionsfrihed eller ytringsfrihed? Der ved jeg også, at der er nogle, der gerne vil lave formler om, hvad der er vigtigst. Man er nødt til at sige, at der er nogle grundlæggende principper, som konstituerer et retssamfund, og dem må vi holde fast i.

Kl. 10:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen for endnu en bemærkning.

Kl. 10:39

Martin Henriksen (DF):

Det kunne vi så ikke få et klart svar på, men hr. Simon Emil Ammitzbøll er jo også radikal.

Det dilemma, som ordføreren skitserer, er jo til dels rigtigt. Men det, der jo er problemstillingen, er, at hvis vi ikke kan få udvist de folk, som vores efterretningstjeneste vurderer udgør en trussel imod statens sikkerhed, så kan vi jo desværre se, at man kan komme i den situation, hvor de så går frit omkring i det danske samfund. Det er jo et eller andet sted absurd, at folk, som ikke er danske statsborgere, men som er udlændinge, går omkring i det danske samfund, mens vores efterretningstjeneste har vurderet, at de udgør en trussel mod statens sikkerhed. Altså, hvordan stiller Det Radikale Venstre sig i den situation? Hvad mener Det Radikale Venstre er

Kl. 10:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:40

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er fuldstændig korrekt, når hr. Martin Henriksen siger, at det et eller andet sted er absurd, at man udviser folk, man ikke kan udvise. Men jeg tror så til gengæld, at jeg må sige til hr. Martin Henriksen, at min fornemmelse er, at der er et flertal uden om Dansk Folkeparti i Folketinget, der vil holde fast i det, som integrationsministeren også gjorde rede for, nemlig at vi ikke udviser til lande, hvor der er risiko for dødsstraf, tortur eller umenneskelig behandling. I de situationer kan vi jo ikke udvise, og det tror jeg heller ikke der er nogen der mener man skal gøre. Derfor er der lige præcis det dilemma.

Jeg mener til gengæld, at når man ikke slæber de her mulige terrorister ind i en domstolsliggende situation, hvor de kan blive dømt og komme i fængsel, så er alternativet jo, at de får tålt ophold og vi kan risikere, at de går frit omkring. Så problemet er, at man med alle sine intentioner om, at man helst vil udvise, faktisk risikerer at give mulige terrorister en mildere straf, end de ellers ville have fået.

Kl. 10:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 10:41

Søren Krarup (DF):

Det er jo hele tiden begrebet retssikkerhed, som hr. Simon Emil Ammitzbøll slår på. Men retssikkerhed er noget, der gælder for en stats borgere, dvs. dem, der har indfødsret i landet. De er beskyttet af loven, og de er derfor undergivet den retssikkerhed, vi alle ønsker. Men her har vi jo at gøre med folk, der ikke er danske statsborgere, men som er udlændinge, og som samtidig af den hemmelige tjeneste, som skulle beskytte landet, er blevet udpeget som terrorister eller potentielle terrorister. Er det ikke en fuldstændig skamridning af et hæderligt princip at sige, at de folk, der ikke er danske statsborgere, skal være omfattet af samme retssikkerhed som danske statsborgere, når disse udlændinge samtidig truer en dansk statsborger med død og udryddelse, så han må leve under jorden i mange må-

neder? Er det ikke et misbrug af begrebet retssikkerhed?

Kl. 10:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det ordføreren.

Kl. 10:42

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er glad for, at hr. Søren Krarup har hørt, at retssikkerhed er meget vigtig for Det Radikale Venstre, for det er den. Jeg synes, der er flere elementer i det, spørgeren spørger om. Først og fremmest vil jeg sige, at der selvfølgelig kan gælde forskellige regler for danske statsborgere og ikkedanske statsborgere. Jeg har stået her og sagt, at vi sådan set gerne vil være med til at udvise terrorister fra Danmark, der ikke er danske statsborgere. Men det betyder jo ikke, at der gælder forskellige retssikkerhedsprincipper for danske statsborgere og ikkedanske statsborgere. Der er jo tale om to forskellige ting.

Kl. 10:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 10:43

Søren Krarup (DF):

Jeg synes ikke, der er tale om forskellige ting. Men jeg kan så have lyst til at henføre det til noget andet. Hr. Simon Emil Ammitzbøll sidder ligesom jeg i Indfødsretsudvalget, og han oplever derfor gang på gang, at vi fra PET får meddelelser om, at der er folk, vi har optaget på indfødsretsloven, som PET beder om at vi tager af, fordi de er potentielle terrorister. Der ved hr. Ammitzbøll ligesom jeg, at det gør Indfødsretsudvalget, jeg var lige ved at sige fuldstændig automatisk, fordi vi har tillid til, at det er nødvendigt af hensyn til folkets og statens sikkerhed.

Det er jo ikke, fordi vi dokumenterer PET's udsagn, men det er, fordi vi netop sætter statens sikkerhed højere end udlændinges retssikkerhed. De har nemlig ikke den retssikkerhed, som betyder, at man må tilsidesætte f.eks. PET's vurderinger. Jeg vil derfor sige, som jeg også har sagt i mit første indlæg, at jeg synes, det er en skamridning af begrebet retssikkerhed, og det er et misbrug, som ikke bliver bedre af, at man er omgivet af offentlig velvilje, når man fører det frem.

Kl. 10:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:44

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

To ting: Først og fremmest vil jeg sige, at hr. Søren Krarup, da hr. Søren Krarup sidder i Indfødsretsudvalget sammen med mig, jo så også ved, at Det Radikale Venstre har været bekymret over netop de retssikkerhedsmæssige aspekter i forhold til PET-vurderinger, når der er tale om indfødsretssager, og at vi faktisk har stillet forslag om, at Danmark efter svensk forbillede skulle indføre en model, hvor man kan indklage beslutningen om, at man bliver taget af et forslag om indfødsret på grund af en PET-vurdering. Så det er jo en falsk betingelse, som hr. Søren Krarup lægger til grund for sin argumentation.

Det andet var det, jeg ikke nåede at svare på i forbindelse med det første spørgsmål, og som jeg selvfølgelig skal nå. Det drejer sig om spørgsmålet vedrørende tilliden til Politiets Efterretningstjeneste. Jeg tror da i udgangspunktet, at vi har en utrolig god efterretningstjeneste i Danmark. Jeg tror, at vi har nogle utrolig dygtige medarbejdere i Politiets Efterretningstjeneste. Men man skal aldrig have blind tillid til noget så alvorligt som en efterretningstjeneste. Det ville dog være et opgør med hele den måde, som systemet fungerer på i en retsstat.

Kl. 10:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 10:45

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, man skal interessere sig for lidt for forhistorien i den her sag. Forhistorien er jo, at FN den 28. september 2001 med resolution 1373 vedtog vigtige initiativer på det her område, fordi man ikke ville finde sig i, at landene havnede terrorister, at terrorister brugte landene som udgangspunkt for udøvelse af deres forfærdelige gerninger. Det medførte så, at regeringen i Folketinget dengang fremsatte forslaget L 32, som blev vedtaget med Det Radikale Venstres stemmer. Der blev det nemlig vedtaget, at udlændinge, som udgør en fare for den danske befolknings sikkerhed eller sundhed, kan udvises, uanset hvor længe de har opholdt sig i Danmark, og uanset om de måtte være meddelt opholdstilladelse som flygtninge.

Så er det jo, jeg spørger Det Radikale Venstre her i 2008: Hvad er det lige, der er sket, siden De Radikale dengang støttede et vigtigt forslag til

bekæmpelse af terrorisme og nu ikke længere vil støtte forslaget? Det hænger ikke sammen.

Kl. 10:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:46

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

På grund af lidt snakken her på min venstre side hørte jeg desværre ikke den første del af spørgsmålet, så hvis det kommer til at få indflydelse på besvarelsen, beklager jeg. Men som jeg hørte spørgsmålet, handlede det om, hvorfor vi var med til at vedtage terrorpakken tilbage i 2002 og så nu har skiftet holdning til det her.

Der vil jeg sige, at jeg har været ude at forklare det et utal af gange. Bl.a. har jeg sammen med min gruppeformand, fru Margrethe Vestager, også skrevet et indlæg i Politiken den 21. februar i år, hvor vi indrømmer, at vi faktisk tror, at der efter den 11. september opstod en særlig situation, en særlig stemning, måske nærmest et angslag af panik i den vestlige verden, hvor man ikke kunne overskue konsekvenserne af, hvad det var for en tidsalder, vi gik ind i. Vi indrømmer, at vi er blevet klogere, og synes sådan set ikke, at der er noget galt i det. Vi synes her 6 år efter, at det er tid til eftertanke og til at stille spørgsmålet: Er man kommet til at gå for langt?

Jeg kan også forstå på det, som integrationsministeren og justitsministeren nu har sat i værk, at der i hvert fald også er andre end os, der synes, at det er tid til eftertanke og overvejelse.

Kl. 10:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for endnu en bemærkning.

Kl. 10:47

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan sige, at vores eftertanke og overvejelse i Dansk Folkeparti går på, at vi i sidste uge kunne se, at Flygtningenævnet accepterede, at to personer bliver i Danmark, selv om de rent faktisk bør udvises i forhold til det, som Politiets Efterretningstjeneste siger, og at Flygtningenævnet åbenbart ikke offensivt beder om flere oplysninger fra Politiets Efterretningstjeneste. Det betyder så, at de to personer kan blive her. Den situation er vi nervøse ved, og derfor synes vi, det en god idé, at man nedsætter en arbejdsgruppe, der kan se på, hvad man så gøre, hvordan de kan blive udvist, hvordan man sørger for, at de to bliver frihedsberøvet, og andre med dem. Det er så den ene ting.

Den anden ting, jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, er: Hvad er det lige, der er sket siden 2001? Jo, Det Radikale Venstre er blevet klogere og har skiftet holdning, men hvad angår kampen mod terrorisme er der vel ikke sket de store ændringer i den retning, som Det Radikale Venstre har et ønske om. Nej, faktisk er der jo siden 2001 sket det, at terrorismen er rykket tæt på Danmark, at vi har en række terrorsager på dansk grund, og at vi har fundet ud af, at der er undergravende elementer med sympatier i retning af Al-Qaeda, der ønsker terrorisme, og som vil udføre terrorisme. Hvad er det så, der begrundes, at man har skiftet holdning, når nu tingene er rykket så tæt på Danmark?

Kl. 10:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det ordføreren.

Kl. 10:49

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Lad mig endnu en gang understrege, at det for Det Radikale Venstre er utrolig vigtigt, at vi bekæmper terrorismen og terroristerne. Men for Det Radikale Venstre er det vigtigt, at vi gør det på retsstatens grundlag, sådan at vi ikke giver terroristerne den delsejr, det er, at vi undergraver vores egne retsstatsprincipper. Derfor er det vigtigt for os, at vi ser på de her ting, og at vi tager hensyn til, hvordan vi kan sikre statens sikkerhed, samtidig med at vi tager hensyn til, hvordan vi kan sikre retssikkerheden for den enkelte.

Derfor har vi også tidligere her i Folketinget – vist flere gange endda – foreslået, at der skal nedsættes en terrorkommission. En terrorkommission kunne både se på, hvilke forslag vi yderligere kunne gennemføre for at bekæmpe terrorisme, og hvor vi måske er kommet til at gå for langt i forhold til retssikkerheden.

Kl. 10:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kl. 10:50

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

For Venstre er det spørgsmål, vi diskuterer her i salen i dag, af allerstørste vigtighed. Det er vigtigt, at vi er effektive og tager hånd om landets sikkerhed, at vi har et efterretningsvæsen, som kan arbejde også med den hemmelighed, som nu engang er forudsætningen for en efterretningstjeneste.

I Venstre erkender vi, at der i og uden for vores land er grupper, som ikke vil vores samfund, som vil bruge alle midler for at antaste vores værdier og vores sikkerhed. Vi har også set aktuelle sager, hvor danske statsborgere angiveligt skulle have været ombragt, fordi nogle, der er her som gæster, har villet fremme højere mål og begå kriminalitet. Vi betragter de spørgsmål her med allerallerstørste vigtighed, og vi ønsker at sikre, at Politiets Efterretningstjeneste fortsat kan udføre et godt og vigtigt og nyttigt arbejde for vores land og vores fælles sikkerhed.

Vi har hørt ministrene i dag redegøre for det regelsæt og retsgrundlag, som udlændingeloven i dag hviler på, og vi mener, at det har været et retssikkerhedsmæssigt forsvarligt grundlag. Der er tale om gamle bestemmelser, og der er tale om bestemmelser, som er blevet opstrammet i forbindelse med antiterrorpakken, som blev gennemført i 2002. Det var jo regler, som i 2002 blev gennemført med et meget, meget bredt flertal her i Folketinget og også med deltagelse af Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet. Det var en lovgivning, som baserede sig på forarbejder, der var gennemført under den daværende SR-regering tilbage i 2001. Et bredt flertal her i Tinget vurderede dengang, at det var retssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Det mente vi også, og det mener vi fortsat.

Men vi er i et dilemma, i forbindelse med at vi ser, at lovgivningen skal praktiseres, og at vi ser de konkrete anslag mod vores lands sikkerhed og danske statsborgeres sikkerhed. Det er klart, at det for Venstre ikke er acceptabelt, at personer, der er her som gæster, og som bliver arresteret og frihedsberøvet med henblik på udvisning, fordi PET og den struktur, vi har indrettet os med for at håndtere disse sager, vurderer, at de er til fare, så alligevel ikke kan udvises. Der må vi anmode om, at PET og Flygtningenævnet udveksler de fornødne oplysninger, så Flygtningenævnet ikke forhindrer reelle udvisninger på et mangelfuldt grundlag. Vi synes, der i forhold til den erfaring, vi har indhøstet, er brug for at se på det arbejde, der blev afsluttet med lovgivningen i 2002, og vi er derfor glade for, at regeringen vil nedsætte en arbejdsgruppe, som vil overveje, om der er behov for nye initiativer for at sikre, at udvisninger sker på en effektiv måde.

Vi er naturligvis også meget interesserede i, at vi fastholder retsstatens grundprincipper, og at dette sker på et retssikkerhedsmæssigt forsvarligt grundlag og inden for Danmarks internationale forpligtelser. Vi håber, at det arbejde kan

gennemføres meget hurtigt, at det ikke bliver en syltekrukke, men at det sker målrettet, effektivt og hurtigt og naturligvis under iagttagelse af den fornødne saglighed og faglighed.

Jeg er glad for på den baggrund og på vegne af mig selv fra Venstre, fru Karen Hækkerup fra Socialdemokratiet, hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti, hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti, hr. Naser Khader fra Ny Alliance og fru Pia Christmas-Møller som frigænger at kunne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at

- forebyggelse af terrorisme og beskyttelse af statens og borgernes sikkerhed er en af vor tids største sikkerhedspolitiske udfordringer,
- adgangen til administrativ udvisning af udlændinge, der anses til fare for statens sikkerhed, er en nødvendig bestanddel af et lands beredskabsforanstaltninger, og der har eksisteret en særskilt bestemmelse herom siden 1952,
- hemmeligholdelse af oplysninger af hensyn til statens sikkerhed og forholdet til fremmede magter er af afgørende betydning for PET's samarbejde med andre landes efterretningstjenester og andre samarbejdspartnere – og dermed for effektivt at kunne bekæmpe terrorisme,
- regeringen vil nedsætte en arbejdsgruppe, der skal overveje, om der er behov for nye initiativer for at sikre, at udvisningen af udlændinge, der anses til fare for statens sikkerhed, kan gennemføres på en effektiv måde, og at
- indsatsen på dette område skal tilrettelægges fuldt retssikkerhedsmæssigt forsvarligt og under iagttagelse af Danmarks internationale forpligtelser.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 37).

Jeg overlader det her forslag til vedtagelse til velvillig behandling her i Folketinget, og så håber jeg, at vi får en hurtig afgørelse af det arbejde, regeringen nu sætter i gang.

Kl. 10:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Jeg skal lige bede ordføreren om at blive stående, der er en kort bemærkning bagefter.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget konstaterer, at

- forebyggelse af terrorisme og beskyttelse af statens og borgernes sikkerhed er en af vor tids største sikkerhedspolitiske udfordringer,
 - adgangen til administrativ udvisning af udlændinge, der anses til fare for statens sikkerhed, er en nødvendig bestanddel af et lands beredskabsforanstaltninger, og der har eksisteret en særskilt bestemmelse herom siden 1952,
 - hemmeligholdelse af oplysninger af hensyn til statens sikkerhed og forholdet til fremmede magter er af afgørende betydning for PET's samarbejde med andre landes efterretningstjenester og andre samarbejdspartnere – og dermed for effektivt at kunne bekæmpe terrorisme,
 - regeringen vil nedsætte en arbejdsgruppe, der skal overveje, om der er behov for nye initiativer for at sikre, at udvisningen af udlændinge, der anses til fare for statens sikkerhed, kan gennemføres på en effektiv måde, og at
 - indsatsen på dette område skal tilrettelægges fuldt retssikkerhedsmæssigt forsvarligt og under iagttagelse af Danmarks internationale forpligtelser.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 37).

Jeg skal herefter lade forslaget indgå i de videre forhandlinger.

Så er der en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 10:57

Frank Aaen (EL):

Jeg kan forstå, at Venstre støtter, at der skal være retssikkerhed, og derfor det her helt enkle spørgsmål:

Er Venstres ordfører enig i, at intet menneske kan idømmes en straf, uden at det sker i en retssag ved en uafhængig domstol, og uden at vedkommende har mulighed for at anke og få dommen afprøvet?

Kl. 10:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:58

Kim Andersen (V):

I de sager, vi her taler om, er der jo tale om personer, som ikke er danske statsborgere. Vi har jo også med personer at gøre, som ikke er dømt. Vi har med personer at gøre, som har været under observation fra PET's side, og som er mistænkt for at ville udrette skade mod danske statsbor-

gere eller det danske samfund. De er her som gæster, de er her på en administrativ bevilling, og de kan administrativt udvises. Det har været retsgrundlaget og er retsgrundlaget, og det mener vi er forsvarligt.

Det er klart, at i det omfang der er tale om, at en person skal dømmes her i landet med en egentlig dom, er det noget, der skal foregå for en dommer og i en retssal.

Kl. 10:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 10:59

Frank Aaen (EL):

Jamen det var jo i virkeligheden en lang snakken udenom. Kan vi ikke få et helt enkelt svar:

Gælder principperne om retssikkerhed ikke for ethvert menneske uanset statsborgerskab? Er det ikke sådan, at ingen kan dømmes til en sanktion, uden at det sker ved en domstol, og uden at vedkommende har mulighed for at anke en straf til en domstol?

Kan vi ikke være enige om, at så enkle er retssikkerhedsprincipperne, nemlig at man skal have mulighed for at komme for en uafhængig dommer, og at man ellers ikke kan blive idømt en straf?

Kl. 10:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:59

Kim Andersen (V):

Jeg tror, det er vigtigt at slå fast, at der ikke her er tale om en domfældelse. Her er tale om en administrativ udvisning af nogle mennesker, som ikke er danske statsborgere, nogle mennesker, som har fået en opholdstilladelse her i landet administrativt. De kan naturligvis også udvises, når det kan godtgøres af de myndigheder, vi nu har indrettet os med til at holde den slags under observation, at de vil udrette skade mod danske statsborgere eller det danske samfund.

Det er det retssikkerhedsmæssige grundlag, som Folketinget har indrettet sig med her i landet. Det varetager de retssikkerhedsmæssige hensyn, der er for den kategori af mennesker her i landet, og det er også i overensstemmelse med internationale konventioner.

Kl. 11:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:00

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg var utrolig glad for at høre, at Venstres ordfører lagde vægt på, at vi selvfølgelig også skal undersøge, om udvisninger af terrormistænkte – og for den sags skyld også af terrordømte – sker på et retssikkerhedsmæssigt forsvarligt grundlag. Jeg vil meget gerne have lov til at kvittere for det udsagn fra Venstres ordfører.

Så sagde ordføreren også – og det forstår jeg ligger flertallet i Folketingssalen på sinde – at der skal være en større effektivitet i forbindelse med udvisninger. Hvad ligger der egentlig i det, og hvad er baggrunden herfor?

Kl. 11:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:01

Kim Andersen (V):

Nu har ministrene bebudet, at der skal nedsættes en arbejdsgruppe, og det er vi meget glade for, for der er dilemmaer i forhold til lovgivningen og den virkelighed, vi oplever på det her område, og det er udmærket at få det analyseret, så vi kan se, om vi kan gøre det på en anden måde, herunder også på en mere effektiv måde.

Det er for os i Venstre ikke acceptabelt, at personer, der opholder sig her i landet, som ikke er danske statsborgere, som er blevet arresteret og frihedsberøvet, og som af PET, Justitsministeriet, justitsministeren, Integrationsministeriet og integrationsministeren vurderes at ville udgøre en fare for danske statsborgere eller vores land, frit kan gå rundt i gaderne på tålt ophold, fordi vi ikke kan udvise dem, fordi de dér risikerer at blive forfulgt, tortureret eller blive idømt dødsstraf.

Det er klart, at vi ikke kan udvise til lande, som torturerer, og det skal vi heller ikke, men vi kan heller ikke have, at mennesker, der er vurderet til at udgøre en risiko for vores land og for danske statsborgere, frit kan gå rundt på gader og stræder.

Kl. 11:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:02

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det kan jo desværre blive noget af en opgave at skulle løse, hvis de pågældende er statsborgere i lande, som optræder i Amnesty Internationals rapporter, og som FN også markerer som lande, hvor der netop er risiko for dødsstraf, tortur og umenneskelig behandling. Og jeg er så glad for,

at integrationsministeren understregede, at det slet ikke er noget, vi skal ind i, og det var jo egentlig også det, Venstres ordfører understregede her og nu.

Men er det jo ikke netop pointen, at hvis vi skal undgå, at terrorister går frit rundt i gaderne på tålt ophold, som jeg sådan set er enig med hr. Kim Andersen i er en krænkelse af borgernes retsbevidsthed, så er vi nødt til at lave et system, hvor de bliver dømt for de ting, de gør? For så kan vi proppe dem i fængsel, hvor folk, der planlægger terror, vel rettelig hører hjemme, hvis ikke man kan udvise dem.

Kl. 11:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:03

Kim Andersen (V):

Nu bliver der af regeringen nedsat en arbejdsgruppe, som skal analysere det her område, og bagefter vil der antagelig komme en politisk proces og eventuelt efterfølgende en lovgivning her i Tinget, og så finder vi ud af, hvordan vi kan indrette os, så vi tilgodeser de forskellige hensyn, der er i de dilemmaer her.

Men jeg vil gerne slå helt klart fast, at vi ikke drager nogen konklusion på forhånd; vi lader det her arbejde foregå ordentligt og sagligt, så drøfter vi det, og så indretter vi os derefter.

Så vil jeg bare gerne her til sidst endnu en gang understrege, at for os er retsfølelsen, beskyttelsen af danske interesser og danske statsborgere noget meget, meget væsentligt, og i betydning overskrider det langt hensynet til personer, som er her med en opholdstilladelse, som er her som gæster, og som er arresteret og frihedsberøvet, fordi de er mistænkt for at ville udøve terrorvirksomhed eller omgøre danske statsborgere. Der må jeg sige, at retsfølelsen og hensynet ligger ved den danske stat og ved danske statsborgere.

Kl. 11:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Naser Khader.

Kl. 11:04

Naser Khader (NY):

Jeg vil gerne stille Venstres ordfører det samme spørgsmål, som jeg stillede De Radikales ordfører.

Vi synes, det er fint med en arbejdsgruppe, der skal se på den aktuelle sag. Men vi kommer til at stå over for rigtig mange dilemmaer af lignende karakter i fremtiden. Vi foreslår et uafhængigt juridisk råd, et permanent råd, der skal

rådgive Folketinget i forhold til de der juridiske dilemmaer.

Hvad siger Venstre til sådan et forslag? Vil man bakke det op?

Kl. 11:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:05

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne vide lidt mere om, hvad der ligger bag det forslag, som hr. Naser Khader her stiller, før jeg udtaler mig kategorisk på Venstres vegne i den sag, men jeg vil sige, at nu nedsætter vi en arbejdsgruppe til at udrede de dilemmaer, som vi erkender der er i forhold til lovgivningen fra 2002, og de praktiske erfaringer, vi har indhøstet siden.

Jeg tror, vi fremover vil komme til at stå i mange og flere dilemmaer på det her område, end vi hidtil har oplevet. Jeg er ikke sikker på, det er noget, man kan få et såkaldt uvildigt nævn til at klare for sig. Her tror jeg, at Folketinget må påtage sig et selvstændigt ansvar og stå inde for med sig selv hver især som folketingsmedlemmer i partierne at afklare de dilemmaer, der er, og afveje de hensyn, der også er i disse sager.

Kl. 11:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Naser Khader.

Kl. 11:06

Naser Khader (NY):

[Lydudfald] ... ansvaret fra sig. Så kunne man sige, at det gør vi også i forhold til de sundheds-etiske dilemmaer; vi har jo Det Ethiske Råd, der rådgiver Folketinget omkring dilemmaer, der handler om sundhed.

Vi foreslår det samme på det juridiske område og især i forhold til terrorlovgivningen, hvor man lovgiver helt til grænselandet, og vi foreslår et uafhængigt råd og ikke en embedsmandsgruppe. Vi synes, det er fint med en embedsmandsgruppe til at se på den nuværende, aktuelle sag og de administrative udvisninger, men jeg tænker på fremtidige juridisk-etiske dilemmaer. De kræver, at der er nogle, der kan sidde og vende alle de sten, der findes, og så give os nogle råd. Selvfølgelig er det os, der skal tage stilling og beslutninger, men det vil være fint med sådan et uafhængigt råd, der kan klæde os godt på.

Kl. 11:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:07

Kim Andersen (V):

Jeg tror, det for alle vil være nyttigt, om man fik konkretiseret og uddybet hr. Naser Khaders tanker på det her område en smule, før man udtaler sig kategorisk.

Men jeg vil gerne sige, at for Venstre er der ikke noget dilemma i forhold til at ville oprettholde en effektiv efterretningstjeneste. Det ønsker vi.

For os er der heller ikke noget dilemma i forhold til klart at give prioritet til sikkerheden for den danske stat i forhold til terrorister eller at skabe sikkerhed for danske statsborgere i forhold til terrorister eller personer, der er her som gæster, og som udøver en virksomhed, som skaber mistanke om, at de vil påføre danske statsborgere eller det danske samfund noget ondt. Det er der intet dilemma i for os. Der står vi helt på samfundets side, på danskernes side, på PET's side. Det skal der ikke være nogen som helst tvivl om.

Kl. 11:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:08

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, hr. Kim Andersen bliver udsat for lidt kritik fra bl.a. hr. Frank Aaen og hr. Simon Emil Ammitzbøll, der gerne vil have drejet tingene i en helt anden retning end den, som regeringen og Dansk Folkeparti ønsker.

Jeg kunne godt tænke mig, at hr. Kim Andersen bekræftede, at det jo faktisk er sådan, at hvis f.eks. en person bliver erklæret uønsket i Danmark – det kan være en ansat på en udenlandsk ambassade, som mistænkes for spionage – jamen så giver lovgivningen i dag mulighed for, at man administrativt kan udvise den pågældende og erklære den pågældende for uønsket.

Jeg synes egentlig, det ville være berettiget, at man i en debat som denne lige fik forklaret, at det faktisk er en reel mulighed, som langt de fleste lande benytter sig af, fordi der kan være situationer, hvor man siger: Vi kan simpelt hen ikke stå model til, at en person oplyser noget om vores land. Derfor ville det være berettiget, at hr. Kim Andersen lige bekræftede, at sådan er det, og at der derfor selvfølgelig også er regler, når det gælder udvisning af terrormistænkte.

Kl. 11:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:09

Kim Andersen (V):

Jamen jeg vil meget gerne bekræfte, at det regelsæt eksisterer, og at de muligheder er der. Sådan ønsker vi også det skal være, og sådan ønsker vi også det skal være fremadrettet.

Vi ønsker helt klart at slå fast, at vi mener, at med det regelsæt, vi har i dag, og med de administrative udvisninger, der kan praktiseres, er der et retssikkerhedsmæssigt grundlag, som er helt acceptabelt i disse sager, og som er i overensstemmelse med internationale konventioner. Det er et regelsæt, som Folketinget med et meget stort flertal og åbne øjne vedtog i 2002.

Når vi nu accepterer at igangsætte det arbejde, som vi har omtalt her i dag, skyldes det, at ud over at det altid er relevant at sikre sig, at retssikkerheden er i højsædet, har vi set nogle dilemmaer knyttet til lovgivningen og de praktiske sager, vi ser. Vi synes nemlig, det er helt, helt uacceptabelt, at personer, som er her i landet på en opholdstilladelse, og som er blevet frihedsberøvet på grund af mistanke om terrorvirksomhed, kan ende med at gå frit rundt i gaderne og ikke blive udvist. Det ønsker vi ikke skal gentage sig.

Kl. 11:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Nu skal vi alle sammen prøve at overholde taletidsreglerne. Det gælder for ordføreren, og det gælder også for de korte bemærkninger.

Hr. Peter Skaarup, værsgo.

Kl. 11:11

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for den bekræftelse, og jeg vil så spørge hr. Kim Andersen: Virker det ikke en lille smule mærkeligt for hr. Kim Andersen, når vi har den lovgivning, som Socialdemokraterne og De Radikale stemte for i forlængelse af den FN-resolution, som er grundlaget for hele den aktivitet, der er udfoldet i forbindelse med administrative udvisninger på det seneste, at der nu er partier, der løber langt væk fra det, som de oprindeligt stod model til og vedstod, nemlig det lovforslag, der blev vedtaget dengang? Og mener hr. Kim Andersen ikke, at der måske tværtimod er grund til at stå fast på den lovgivning, vi har, fordi der jo er tale om, at terroren desværre er rykket nærmere til Danmark, og vi har oplevet en række terrorsager på dansk grund?

Kl. 11:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:11

Kim Andersen (V):

Jeg mener helt klart, at der er behov for, at vi står fast på principperne i den lovgivning, vi har i dag.

Hvis hr. Peter Skaarup henviser til Det Radikale Venstres ageren i denne sag og spørger, om det undrer mig, må jeg sige til hr. Peter Skaarup, at det ikke undrer mig. Det er Det Radikale Venstre, der udtaler sig i denne sag. De stod bag forberedelsen af lovgivningen i 2001, da de sad i regering med Socialdemokraterne, og de stemte for lovgivningen i 2002. Men nu har de i 5 år været i opposition, og det her er jo en sag, der i den grad egner sig til, at De Radikale viser opportunisme, så nej – det undrer mig ikke.

Kl. 11:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Jesper Langballe.

Kl. 11:12

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, det var et forbilliget klart svar, hr. Kim Andersen gav hr. Frank Aaen, og det, jeg spørger om nu, tror jeg i og for sig at hr. Kim Andersen har sagt. Men jeg vil godt lige spørge for præcisionens skyld.

Jeg går ud fra, at hr. Kim Andersen er enig med hr. Frank Aaen og for øvrigt med mig i, at det kun er domstole, der kan straffe – det er helt klart – men også i, at udvisninger, især de administrative, ikke er at betragte som straf. Det er ikke en afsoning, men en sikkerhedsforanstaltning. Man siger på et tidspunkt til en mand, at han godt kan få lov til at være her, hvis han kan opføre sig ordentligt, og så siger man til ham på et senere tidspunkt: Nej, nu må du ikke være her mere, for vi tør simpelt hen ikke have dig her, du er for farlig at have gående rundt. Så udviser man ham som en sikkerhedsforanstaltning og ikke som en straf.

Kl. 11:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:13

Kim Andersen (V):

Som hr. Jesper Langballe antyder, har vi været inde på problemstillingen, og jeg er enig i hr. Jesper Langballes fortolkning. Der er tale om, at vi her har at gøre med mennesker, som er her på en administrativt givet opholdstilladelse, og de kan naturligvis også administrativt udvises, når de ikke lever op til de regler og normer, som vi har her i landet.

I den forbindelse synes jeg også, det er vigtigt at understrege, at det jo ikke er PET's primære opgave at opklare sager og føre sager til doms. Det er PET's opgave at forhindre, at der sker anslag mod staten og mod danske statsborgere, sådan som det skete med Jyllands-Postens tegner Kurt Westergaard. Det synes jeg PET fortjener ros for, det har de klaret på forbilledlig vis, og vi ønsker at støtte dem, så de fortsat kan blive ved med det.

Kl. 11:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er der en kort bemærkning fra fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 11:14

Pia Christmas-Møller (UFG):
Venstres ordfører har betonnet hensynet til retsfølelsen ganske mange gange her i dag, og det er også vigtigt at tage hensyn til befolkningens retsfølelse. Men jeg vil godt lige for god ordens skyld høre, om Venstre ikke er af den opfattelse, at retsfølelse og retssikkerhed er to ligeværdige sider af samme retsstat, og at det er det mål, vi skal forfølge, og at det også er en væsentlig del af opgaven for den arbejdsgruppe, som bliver nedsat i kølvandet på den her debat.

Det er i hvert fald en væsentlig forudsætning for, at jeg er medforslagsstiller til vedtagelsen, som netop er blevet læst op. Jeg mener, at det er vigtigt at betone, at retsfølelse og retssikkerhed er to uadskillelige sider af en retsstat, og at det er det, vi skal søge at tage hensyn til, når vi skal finde løsninger og veje gennem de mange dilemmaer, som den her sag drejer sig om.

Kl. 11:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:15

Kim Andersen (V):
Retssikkerheden og retsfølelsen er naturligvis meget vigtige elementer i den problemstilling, vi her drøfter, og det er jo også derfor, at det fremgår som et helt centralt element i det forslag til vedtagelse, som jeg har fremsat, og som fru Pia Christmas-Møller er medforslagsstiller til. Så, som jeg ser det, tror jeg ikke, at der er nogen problemer i det.

Men jeg vil gerne sige, at der i spørgsmålet om retssikkerhed og retsfølelse jo også indgår alle vi borgeres syn på, at to mennesker eventuelt kan komme til at gå frit rundt på gaderne, efter at de har været arresteret og frihedsberøvet, fordi de af PET, af Justitsministeriet og justitsministeren og af Integrationsministeriet og integra-

tionsministeren har været vurderet til at udgøre en risiko for statens sikkerhed og for danske statsborgere. Det har også noget med retsfølelse at gøre, og det hele skal naturligvis afvejes i en afbalanceret sammenhæng.

Kl. 11:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Endnu en kort bemærkning fra fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 11:16

Pia Christmas-Møller (UFG):
Jeg takker for det afbalancerede svar, som efter min mening er med til at kaste et meget vigtigt lys over, hvad der ligger i dette forslag til vedtagelse, for selvfølgelig skal vi jo netop finde svar på det dilemma, som vi ser udforme sig konkret netop nu. Det er jo hele opgaven for arbejdsgruppen. Så der er vi ikke uenige, og jeg er meget glad for bekræftelsen af, at retsfølelsen hos befolkningen og retssikkerheden for de anklagede er lige vigtige størrelser i en retsstat, og det er selvfølgelig det, vi skal tage højde for, når vi skal finde nye løsninger på de udfordringer, som terrorismen har bragt vores retssamfund.

Vi skal ikke give køb på vores grundlæggende principper, herunder vores demokratiske åbenhed, men vi skal jo omvendt også tage truslen alvorligt. Så jeg er meget glad for, at vi fik den præcisering fra Venstres ordfører. Tak for det.

Kl. 11:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:17

Kim Andersen (V):
Jeg er meget glad for, at fru Pia Christmas-Møller er medforslagsstiller til dagens forslag til vedtagelse. Vi er helt enige om, at vi i vores land har en virkelig tradition for retssikkerhed og for retsfølelse. Det er ind i sin grundmarv en retsstat, vi har med at gøre, og det skal vi være glade for og stolte over, og vi skal værne om, at det også kan være sådan i fremtiden, ligesom vi skal værne om danske interesser og danske statsborgere i det hele taget og ikke lade os true eller presse eller udsætte for kriminalitet af fremmede mennesker, formodede terrorister, som ikke vil det her samfund, som ikke respekterer vores frihedsrettigheder, værdier og normer, men som vil omstyrte det og antaste det i en højere sags tjeneste. Vi skal have apparater, der kan stå op imod det, sådan at vi netop kan fastholde en demokratisk retsstat, sådan som vi kender den.

Kl. 11:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er der en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 11:18

Karen Hækkerup (S):

Nu kan det jo skyldes, at ordføreren lige var blevet irrettesat og havde fået at vide, at han skulle fatte sig i korthed, at han ikke nåede at svare hr. Peter Skaarup færdig, da hr. Peter Skaarup tidligere stillede sit spørgsmål. Hr. Peter Skaarup bad ordføreren om at forholde sig til, at der var flere partier – i flertal – der nu rendte fra den lov, som man havde vedtaget, dengang man stemte for de tidligere terrorlove. Her synes jeg egentlig, det kunne være meget rart, om hr. Kim Andersen, Venstres ordfører, ville bekræfte, at Socialdemokraterne under ingen omstændigheder er ved at rende nogen som helst steder væk fra den terrorlov, som vi vedtog.

Vi står stadig væk vagt om terrorloven, vi står stadig væk vagt om, at det er borgernes sikkerhed, som vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at beskytte – selvfølgelig stadig væk under hensyntagen til retssikkerheden. Men jeg synes alligevel, hr. Kim Andersen skylder at nævne, at Socialdemokraterne under ingen omstændigheder er rendt nogen som helst steder hen.

Kl. 11:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:19

Kim Andersen (V):

Det vil jeg meget gerne. Jeg er glad for, at Socialdemokraterne er medforslagsstillere til dagens forslag til vedtagelse. Socialdemokraterne vedstår sig deres ansvar fra 2002, hvor de jo også stemte for antiterrorpakken og de regler, vi har i dag. Det er jeg glad for, og jeg synes, at Socialdemokraterne i de her sager og spørgsmål på fornem vis har levet op til at påtage sig et ansvar.

Jeg nævnte jo netop også kun i mit svar Det Radikale Venstre, som ikke er medforslagsstillere til dagens forslag til vedtagelse. Det er Det Radikale Venstre, der bringer slinger ind i sagen, i forhold til hvad man tidligere selv har stået bag og har stemt for. Det gør Socialdemokraterne derimod ikke, og det anerkender jeg i høj grad.

Kl. 11:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ønsker fru Karen Hækkerup yderligere en kort bemærkning?

Tak til Venstres ordfører, og så er det fru Karen Hækkerup som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 11:20

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Bomber, bortførelser, flykapringer og mord – terror er ikke noget nyt fænomen, heller ikke her i Europa, men efter 11. september, hvor mere end 3.000 mennesker mistede livet i terrorangrebet på World Trade Center, skete der noget. Verden over blev der lavet nye love, som skulle kunne forebygge nye terrorangreb.

Heldigvis har Danmark indtil nu været forskånet for voldsomme terrorangreb, og vi kan være meget tilfredse med, at vi har et rigtig godt terrorberedskab, men terrorangreb sker rundt om i verden fra tid til anden, for der er forskruede mennesker, der gerne slår massevis af uskyl-dige ihjel, hvis de mener, at det kan fremme deres egen sag.

De seneste angreb i Vesten, som skete i London og Madrid, minder os om, at truslen er alvorlig, og at det kan ske.

Socialdemokraterne ønsker en konsekvent linje over for terroren og ikke mindst dens årsager. Vi skal gøre vores yderste for at sikre, at den danske befolkning ikke udsættes for terror, men det ændrer ikke ved, at vi altid skal tænke os grundigt om. Frygten er et af terroristernes vigtigste mål, men vi må ikke lade os kue. Vi må ikke ændre vores samfunds stolthed: åbenheden, tolerancen, retfærdigheden. For gør vi det, har frygten sejret og terroristerne vundet.

Vi skal derimod stå fast på vores grundlæggende værdier. Sammenhold på tværs af alder, social status, kulturel baggrund og religiøs orientering er alt sammen et afgørende værn imod frygten for terror. Vi skal undgå en øget polarisering i samfundet, fordi det alt andet lige rummer potentialet for uro, terror og ekstremisme, og så skal vi behandle hinanden med respekt.

Hvis vi vil mindske terrortruslen, må vi altså fjerne grundlaget for de frustrationer, som skaber den. Vi skal med andre ord marginalisere de radikale miljøer. De unge skal væk fra fanatikerne, og de skal med i fællesskabet igen. Svaret er en bedre integration, respekt for hinanden, accept af grundlæggende værdier, øget dialog og reelle udsigter til en plads i det danske samfund.

Kampen mod terror må ikke udvikle sig til at være en konflikt mellem kulturer eller religioner. Her går ansvaret begge veje. Bestemte befolkningsgrupper eller religiøse mindretal skal

ikke marginaliseres. Omvendt påhviler der især de religiøse muslimske ledere et meget stort ansvar for at rydde op i egne rækker.

Fundamentet for sameksistens i Danmark skal bygge på vore grundlæggende værdier såsom kønnenes ligestilling, ligeværd, adskillelse af politik og religion, demokrati, menneskerettigheder og ikke mindst demokratisk børneopdragelse.

Socialdemokraterne tager landets terrorberedskab meget alvorligt, og vi er bestemt parate til at tage medansvar for, at loven er i orden, for vi vil ikke svigte befolkningens ret til at kunne føle trykthed i eget land.

Den seneste debat om de såkaldte administrative udvisninger og vores terrorlovgivning har rejst spørgsmålet, om vi i vores iver for sikkerhed er gået på kompromis med retssikkerheden. Socialdemokraterne har stemt for de tidligere terrorlove, og dem står vi fortsat ved. Og jeg vil gerne fremhæve, at da vi sidst stemte for, fik vi også styrket kontrollen med efterretningstjenesterne, bl.a. blev Wamberg-udvalget og Folketingets Kontroludvalg styrket. Desuden blev domstolskontrollen med visse nye beføjelser også styrket.

Men meget er sket siden 2001. Der er bl.a. tilført så mange ressourcer til PET, at den i dag er mere end fordoblet. Efterretningsvæsenet fylder på den måde på alle måder mere, og Socialdemokraterne har meget stor respekt for det arbejde, der udføres i PET, og også stor tillid til selve tjenesten. Men vi mener, at tiden er kommet til, at regeringen igangsætter samarbejdet af en egentlig PET-lov, der kan samle regelgrundlaget for efterretningstjenestens virke.

Dette upåagtet står Socialdemokraterne fast med hensyn til terrorloven. Vi har ikke noget grundlag for at have mistillid til det system, som i dag træffer beslutninger om administrativ udvisning af personer, der må anses for at være til fare for statens sikkerhed. Det er meget vigtigt for Socialdemokraterne, at der er et entydigt ministeransvar for de beslutninger, som træffes, fordi de sager ikke vil kunne blive afgjort i en almindelig retssag. Det mente vi, da vi fremlagde loven under SR-regeringen, og det mener vi stadig væk.

Vi bakker fuldt op om muligheden for, at mennesker skal kunne udvises, hvis de ikke har dansk statsborgerskab, og de planlægger terror, men det betyder ikke, at vi skal tage let på retssikkerheden. Flere beføjelser til efterretningstje-

nesterne skal altid gå hånd i hånd med øget kontrol.

De argumenter gælder stadig, men vi synes, det er naturligt, at vi nu ser på, hvordan reglerne virker, og på, om det vil være en god idé med en anden form for domstolsprøvelse end den, der er mulighed for i dag, og herunder også på, hvordan det foregår i andre lande.

I slutningen af 1990'erne nedsatte den daværende socialdemokratiske justitsminister, Frank Jensen, Wendler Pedersen-udvalget, som fortsat arbejder, og hvis opgave det er at gennemgå regelgrundlaget for efterretningstjenesterne. Vi mener, at det vil være naturligt, at udvalget ser på reglernes anvendelse, og kan kun opfordre til, at det sker.

Vi ser frem til, at retssikkerhedstjekket laves, og kan kun stå bag, at man nu kigger på, om der er den rette balance mellem sikkerhed og retssikkerhed, og derfor står vi da også bag det forslag til vedtagelse, som allerede er læst op.

Kl. 11:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle korte bemærkninger, og den første er fra hr. Frank Aaen.

Kl. 11:26

Frank Aaen (EL):

Når man snakker om balance med hensyn til retssikkerhed, skal det så forstås sådan, at begrebet retssikkerhed kan gradbøjes, så man har lidt mere eller lidt mindre retssikkerhed? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Er Socialdemokratiets ordfører enig i, at ingen kan idømmes straf uden ved dom, og at der skal være mulighed for at anke dommen til en uvildig retsinstans?

Kl. 11:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:26

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan svare meget kort på begge spørgsmål: Nej, retssikkerhed kan ikke gradbøjes, og en udvisning er ikke en straf. Sådan må det være.

Kl. 11:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:26

Frank Aaen (EL):

Jeg tror nu, at de, der bliver idømt udvisning, vil opfatte det som en straf.

Den anden problemstilling, der bliver rodet rundt i i dag, er, at når noget er tildelt administrativt, kan det også fratages administrativt. Er

Socialdemokratiets ordfører ikke enig i, at selvfølgelig kan forskellige goder tildeles administrativt – vi får en masse goder tildelt administrativt – men hvis man skal fratages et gode, har man ret til at få fratagelsen afprøvet ved en domstol? Det er jo en helt elementær beskyttelse af individet mod statsmagten. Selvfølgelig kan man få noget af statsmagten, og så siger man tak, men fratages man noget af statsmagten, uanset hvad det er, har man mulighed for at få det afprøvet ved en uafhængig domstol.

Kl. 11:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:27

Karen Hækkerup (S):

Jamen som loven er i dag, har man mulighed for at anlægge en civil sag, og derfor synes jeg da også, man kan få prøvet sin sag ved en domstol.

Jeg medgiver, at der har været forskellige betænkkeligheder, med hensyn til hvordan lovgivningen virker. Der er ikke nogen, der er blevet administrativt udvist, som har ønsket at anlægge en sådan sag, men det, der nu sker, når vi har stemt for dette forslag til vedtagelse, er jo netop, at der bliver nedsat en arbejdsgruppe, som skal se på, om der skal tages nye initiativer, der kan sikre, at de mennesker, som samfundet mener skal udvises, rent faktisk kan udvises, samtidig med at der ikke er nogen, der skal kunne sætte en finger på, om retssikkerheden er i orden.

Der er mange, der har nævnt, at en domstolsprøvelse skulle være en mulighed. I det system, som vi tidligere har stemt for, og som fungerer i dag, er der jo indlagt mange forskellige kontrolmekanismer, så det er ikke rigtigt, at der ikke er kontrol med det, der foregår. Vi kigger gerne på, om det kan gøres anderledes, og det er derfor, vi stemmer for forslaget. Men jeg vil gerne understrege, at for os at se er der ingen grund til at have mistillid til den måde, det foregår på i dag.

Kl. 11:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Karina Lorentzen for en kort bemærkning, og jeg skal beklage, at jeg ikke bemærkede, at fru Karina Lorentzen bad om ordet til den sidste ordfører.

Kl. 11:28

Karina Lorentzen (SF):

Jeg hæfter mig ved, at fru Karen Hækkerup siger, at hvis frygten sejrer, har terroristerne vundet. Men jeg vil mene, at terroristerne netop har vundet, når vestlige demokratier bruger frygten til at legalisere indskrænkninger af retssikkerhe-

den, og at det oven i købet er nogle værdier, som den vestlige verden gerne ønsker at eksportere til netop tredjelande.

Kl. 11:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:29

Karen Hækkerup (S):

Jamen jeg mener ikke, at vi har indskrænket retssikkerheden. Jeg mener, vi har en utrolig høj grad af retssikkerhed, og man må jo bare sige, at der ikke er noget i den lovgivning angående udvisninger, der gælder i dag, der på nogen som helst måde strider imod de europæiske menneskerettighedskonventioner, så jeg mener ikke, det er rigtigt at sige, at der er indskrænkninger af retssikkerheden.

Kl. 11:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Lorentzen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:29

Karina Lorentzen (SF):

Jamen hvordan skal vi forklare udlændinge, at det ikke er diskrimination, når danskere går fri, men de selv kan fængsles og udvises, bare fordi de er udlændinge, og at problemet er, at der ikke automatisk er en domstolsprøvelse?

Kl. 11:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:30

Karen Hækkerup (S):

Jamen vi må jo fortælle det, som det er, nemlig at der er forskel, alt efter om man er statsborger eller ikke er statsborger, og så i øvrigt oplyse folk om, hvilke muligheder de har for at gå videre med en sag, hvis de er blevet idømt udvisning.

Nu kigger arbejdsgruppen på, om det kan gøres anderledes, og det arbejde bakker vi op om. Men jeg har som udgangspunkt ikke andet end tillid til, at den måde, det fungerer på i dag, er retssikkerhedsmæssigt forsvarlig. Den strider ikke mod nogen konventioner, og jeg kan ikke se, at nogen retssikkerhedsmæssige principper bliver knægtet. Men vi kigger gerne på det, og vi bidrager også gerne til at kigge på, om man kan gøre det smartere, eventuelt som man gør det i andre lande.

Det er ikke, fordi det skal være helligt for os, men jeg mener bare, at udgangspunktet må være, at terrorister, som vi ved har til hensigt at skade danske interesser, skal vi altså kunne komme efter, og det er det, vi har vist med de

regler, der gælder i dag. Men dem er der faktisk problemer med, fordi de pågældende ender med at kunne blive sat på fri fod, hvis de ikke kan blive dømt, og det er det, der er det reelle problem. Problemet er at sikre danskernes sikkerhed, og det synes jeg må være det vigtigste.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:31

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det sidste med terrorister, som vi ved har gjort eller planlagt et eller andet, synes jeg stadig er en mærkelig formulering, eftersom hele diskussionen jo netop handler om, at vi åbenbart ikke ved det, siden vi ikke kan dømme dem. Men det var slet ikke det, der var mit spørgsmål.

Mit spørgsmål handler om det forslag til vedtagelse, som Socialdemokraterne står bag her i dag, og den del, der handler om at sikre mere effektivitet i forbindelse med udvisninger. Hvad ligger der egentlig i det? Det har jeg sådan lidt svært ved at forstå, for jeg går ud fra, at Socialdemokraterne selvfølgelig – det tager jeg som en helt sikker forudsætning – ikke udviser til dødsstraf, tortur og umenneskelig behandling. Selvfølgelig gør man ikke det, men hvad er det så, man vil effektivisere?

Kl. 11:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:31

Karen Hækkerup (S):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll ved jo udmærket godt, at vi fra dansk side ikke udviser nogen til tortur. Vi udviser ikke nogen til dødsstraf, vi overholder alle menneskerettighederne, vi overholder alle internationale forpligtelser i den henseende.

Når der står, at der skal nedsættes en arbejdsgruppe, der skal se på, om det kan gøres mere effektivt, er det jo, fordi den måde, loven er skruet sammen på i dag, ikke er effektiv. Vi har jo folk lige nu, som staten vurderer er til fare for rigets sikkerhed, der går frit omkring. Det er da ikke særlig smart, og det er ikke noget, man kan sidde og se på uden at måtte gribe til handling for at finde ud af, hvad vi kan gøre, hvad vi kan tage af nye initiativer for at skabe nogle andre regler, sådan at den retstilstand kan ændres. For

det er krænkende for retsfølelsen, som det er i dag.

Kl. 11:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:32

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er sådan set fuldstændig enig i, at det er krænkende, hvis der er terrorister, der går frit rundt i Danmark. Så synes jeg, man skal putte dem i fængsel, hvis ikke man kan udvise dem. Det er sådan et meget fornuftigt princip.

Det kan godt være, det er min fantasi, der ikke er god nok, men når jeg hører fra Socialdemokraterne og de øvrige partier bag dagens forslag til vedtagelse, at man skal have mere effektivitet i forholdet effektive udvisninger, kan jeg ikke komme i tanker om bare ét forslag til, hvad det er, man skal gøre. Jeg synes ellers normalt, jeg godt kan komme i tanker om – selv når det er mine politiske modstanderes synspunkter – hvad det måske er, de vil. Men i det her tilfælde har jeg simpelt hen ikke den fjerneste anelse om, hvordan det er, man kan effektivisere. For i dag adskiller det jo så smart, at hvis der er risiko for dødsstraf, tortur eller umenneskelig behandling, kan man ikke blive udvist; ellers kan man godt. Hvis ikke man vil give køb på de tre principper, hvor er det så, man kan effektivisere? Bare ét eksempel.

Kl. 11:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:33

Karen Hækkerup (S):

Ja, man må jo sætte sin lid til, at den embedsmandsgruppe, der nu bliver nedsat, har bedre og større fantasi end hr. Simon Emil Ammitzbøll, for den opgave, de lige præcis bliver pålagt, er at finde løsninger. Og når hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke selv kan finde dem, må vi jo sætte vores lid til, at det udvalg, vi nu nedsætter, kan komme frem til det. For der er behov for, at løsninger bliver fundet, også selv om hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke personligt selv kan finde ud af, hvordan det skal være.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, og vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Martin Henriksen.

Kl. 11:34

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er væsentligt at slå fast, at når vi har den her diskussion i dag, har det sådan set forbindelse med den sag, der har været om de to tunesere, hvor efterretningstjenesten gik ind og vurderede, at de simpelt hen var til fare for statens sikkerhed. Det er jo på den baggrund, vi har den her diskussion i dag.

Jeg synes, det er væsentligt at kigge lidt tilbage og se på, hvad det, vi diskuterer her i dag, egentlig bygger på. For det var jo sådan, at efter den 11. september 2001 kom der en FN-resolution, der sagde, at det her var et område, man måtte tage højde for, at det her var et område, som man blev nødt til at gøre noget ved. Bl.a. på baggrund af den FN-resolution kom der et lovforslag, som S og R også stemte for. Nu kan jeg forstå, at Socialdemokratiet er forholdsvis klar i mælet i dag, og det synes jeg er positivt, men det er jo underligt at høre Det Radikale Venstre, som stemte for den lovgivning, som vi forsøger at administrere efter i dag, stå her i dag og sige, at det ganske enkelt ikke fungerer.

Hvis frygten er, at vi skulle være i strid med internationale konventioner, må man jo bare sige, at det bygger på en FN-resolution, og at vi også kan finde en protokol fra f.eks. Europarådet, som klart siger, at hvis en person er til fare for statens sikkerhed, er der også mulighed for, at man kan udvise vedkommende, sådan som der er lagt op til i den lovgivning, som ligger her, og som vi forsøger at administrere på en fornuftig måde. Så hvis frygten og bekymringen er, at vi ikke overholder internationale konventioner, er det jo en frygt, der er ubegrundet. Derfor bør det ikke være et argument for, at man ikke kan gennemføre de her administrative udvisninger.

Andre lande, som vi typisk sammenligner os med, England, Sverige, Canada og Frankrig, har jo allerede implementeret de her ting i deres lovgivning og har allerede mulighed for at udvise personer administrativt, hvis de udgør en fare for statens sikkerhed. Mig bekendt er de lande i overensstemmelse med international ret og diverse konventioner på området.

Det er jo også sådan, at f.eks. England er gået ind og har lavet nogle aftaler med nogle lande, som siger, at hvis England udviser nogle personer til de lande, skal landene garantere over for England, at de personer f.eks. ikke bliver udsat for tortur og andre lignende ting, som man selv-

følgelig ikke kan acceptere. Danmark bør selvfølgelig kunne kigge på de lande, der har gode erfaringer på de her områder og så gøre de samme ting. Selvfølgelig kan Danmark gøre det.

Derfor synes jeg, at det er helt afgørende, at vi i den her diskussion gør os klart, at det her ikke bør være en diskussion, der går på statens sikkerhed kontra den enkeltes retssikkerhed, for hvad er det for nogle personer, vi taler om her? Det er ikke danske statsborgere. Og som det også har været sagt tidligere i dag, skal det selvfølgelig være sådan, at hvis man er her i landet, men ikke er dansk statsborger, og hvis man af de danske myndigheder og dermed af det danske folk har fået lov til at opholde sig i Danmark, men så forbryder sig mod den tillid, som er blev vist, og efterretningstjenesten efterfølgende vurderer, at man er til fare for statens sikkerhed, skal der selvfølgelig være mulighed for, at vi kan slippe af med de mennesker.

Problemet er jo i dag, at hvis ikke vi kan få udvist de her to tunesere, som jo er baggrunden for den her diskussion, risikerer vi, at de kommer til at være her på tålt ophold, og så vil resultatet af det blive, at personer, som vores efterretningstjeneste har vurderet er til fare for statens sikkerhed, kan gå frit omkring i det danske samfund. Til de personer og de partier, som har en laissez faire-indstilling til det her – for det er jo i realiteten det, som de siger er i orden – siger vi fra Dansk Folkepartis side, at vi helt klart mener, at det simpelt hen ikke er i orden. Vi skal simpelt hen ikke finde os i, at de her personer går rundt. Derfor synes vi, det er fornuftigt, at man ned sætter en arbejdsgruppe, der kan kigge på, hvordan man kan gøre det her mere effektivt.

Det ville også være fornuftigt, hvis den her arbejdsgruppe gik ind og kiggede på, hvordan man i andre lande implementerer de her ting, så vi kan sikre, at folk, der udgør en fare for statens sikkerhed, selvfølgelig kommer derhen, hvor de skal være, og det skal selvfølgelig ikke være i Danmark.

Jeg synes også, der er nogle partier, som bliver udstillet lidt i den her debat. Nu har SF godt nok ikke været på talerstolen endnu, men jeg har da forstået på SF's ordfører, at det her med, at der er lagt op til administrative udvisninger, er et problem. Så kan man ikke lade være med at studse lidt over, at hr. Villy Søvndal, formanden for SF, for ikke så lang tid siden sagde, at Hizb-ut-Tahrir skulle gå ad helvede til. Jeg ved ikke rigtig, om man i SF der har tænkt sig at lægge op til administrative udvisninger, eller om man

overhovedet bare vil gå så langt som til at forbyde Hizb-ut-Tahrir. Nu kan man så sætte spørgsmålstegn ved, om Helvede overhovedet ville tage imod dem, hvis vi valgte at udvise dem. Det tror jeg sådan set ikke, men det siger jo lidt om Hizb-ut-Tahrir.

Der er nogle partier, som fuldstændig udstiller deres dobbeltmoral og deres hykleri på det her område, partier, der har stemt for den lovgivning, som vi administrerer efter i dag, partier, der i pressen puster sig op og siger, at der er nogle problemer, vi skal tage alvorligt her, og nogle ting, vi virkelig skal have håndteret. Når vi så kommer ned i Folketingssalen, har de overhovedet ingenting at have det i. Det synes jeg simpelt hen er pinligt, og det taler for sig selv.

Jeg synes, det er væsentligt at slå fast, at de personer er blevet vurderet til at være en fare for statens sikkerhed, og derfor skal de selvfølgelig udvises af Danmark. Og kan de ikke udvises af Danmark, må målet være, at de kommer bag tremmer.

Kl. 11:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle korte bemærkninger, og den første er fra hr. Frank Aaen.

Kl. 11:39

Frank Aaen (EL):

Det er jo skræmmende at høre det blive sagt, at hvis mennesker af en myndighed er blevet vurderet til at være skyldige, så er de også skyldige. Det er meget skræmmende. Jeg må sige, at man bliver helt ked af at høre på, at det er blevet legalt og helt i orden at sige sådan fra Folketingets talerstol.

Jeg har to spørgsmål til hr. Martin Henriksen. 1) Er retssikkerhed noget, der gælder for alle, uanset hvor de kommer fra, eller er det noget, der kun gælder for nogle, afhængigt af, hvor de kommer fra? 2) Er hr. Martin Henriksen enig i, at der ikke er nogen, der er skyldige, før de blevet dømt ved en uafhængig domstolsinstans?

Kl. 11:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:40

Martin Henriksen (DF):

Jamen det er jo sådan set ikke et skyldsspørgsmål, vi diskuterer her, og det skal Folketinget vel dybest set heller ikke diskutere. Det er et spørgsmål om, at vores efterretningstjeneste har vurderet, at der er nogle personer, der er til fare for statens sikkerhed, og derfor har de anbefalet, at

disse personer bliver administrativt udvist af Danmark. Det er jo det, det handler om.

Jeg synes bare, at man skal gøre sig klart, at hvis man begynder at sige, at de her mennesker, som er blevet vurderet til at være til fare for statens sikkerhed, skal have de samme rettigheder som danske statsborgere, er resultatet bare, at vi så risikerer, at de ikke bliver udvist fra Danmark, og så render der mennesker, som er til fare for den danske stat, rundt i vores samfund. Det er jo det, der er alternativet, og jeg synes, det er foruroligende, at der er nogen, der accepterer det som værende i orden.

Kl. 11:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:41

Frank Aaen (EL):

Der er jo ikke nogen, der accepterer det som værende i orden, at terrorister bare går frit rundt. Vi har bare den enkle opfattelse, at hvis nogen er terrorister, skal de for en domstol og idømmes en straf. Det er jo hr. Martin Henriksen, der er ude på et skråplan, når han siger, at hvis politiet mener, at et menneske har begået voldtægt, tyveri eller drab, og måske ikke er dansk statsborger, så kan vedkommende bare idømmes en straf, herunder den straf at blive smidt ud af landet og forsvinde fra sin familie. Det jo bare derfor, jeg spørger helt enkelt: Er det ikke sådan, at det helt universelt for alle mennesker gælder, at de ikke kan idømmes en straf, uden at det er sket ved en uafhængig domstol, for ellers er vi ude på et skråplan?

Kl. 11:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:42

Martin Henriksen (DF):

Jamen hr. Frank Aaen blander tingene sammen, og det er jo ikke første gang, så derfor kommer det ikke bag på nogen. Men der er ikke tale om et skyldsspørgsmål – skyldig eller ikke skyldig. Det er ikke det, vi diskuterer her i dag. Det, der er tale om, er, at der er nogle folk, der er blevet vurderet til at være til fare for statens sikkerhed, og det er altså ikke at sammenligne med, at nogen er blevet dømt efter en voldsparagraf eller noget andet. Det er simpelt hen ikke det samme. Selv om vi kan være enige om, at det at blive dømt efter en voldsparagraf kan være meget alvorligt, er det her altså noget, der så at sige er større, fordi det vedrører statens sikkerhed, og

det burde man altså have forståelse for i Folketinget.

Kl. 11:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:42

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er jo næsten rørende at være vidne til al den tillid, hr. Martin Henriksen vil udøse over efterretningstjenesterne her i landet. Man kunne nogle gange ønske sig, at hr. Martin Henriksen havde lige så meget tillid til landets lærere, når han gebærder sig som uddannelsesordfører, men det er der nok ikke nogen risiko for.

Jeg synes, det er helt utroligt, at man kan nære en så ubegrænset tillid til efterretningstjenesten. Jeg tror, vi har en dygtig efterretningstjeneste, jeg tror, vi har en effektiv efterretningstjeneste, men ubegrænset tillid til, at efterretningstjenesten i samarbejde med andre dele af den udøvende magt kan vurdere, om folk i virkeligheden, som hr. Martin Henriksen kom til at sige, er skyldige, hvordan kan det hænge sammen med retsstaten?

Kl. 11:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:43

Martin Henriksen (DF):

Her afslører Det Radikale Venstre jo igen fuldstændig, at der slet ikke er nogen konsekvens i Det Radikale Venstres linje på det her område. Man har jo selv stemt for den lov, som vi administrerer efter i dag.

Jeg kan forstå, at det jo så må forholde sig sådan, at da Det Radikale Venstre stemte for loven, havde man altså en passende tillid til efterretningstjenesten, som man så tilsyneladende har mistet siden da. Det må man jo have, eftersom man mener, at den lovgivning, man selv har stemt for, ikke længere er god nok. Så man har vel mistet tilliden til efterretningstjenesten fra Det Radikale Venstres side. Det synes jeg er trist.

Jeg synes, når vi nu taler om tillid, at det da ville være befriende, hvis Det Radikale Venstre havde lige så stor tillid til Dansk Folkeparti, som Dansk Folkeparti har til efterretningstjenesten. Så kunne det rent faktisk være, at vi kunne opnå nogle resultater på det her område.

Kl. 11:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:44

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg ved ikke, om det var et svar, men det går nok.

Jeg tror, at vi alle sammen efter den 11. september 2001 var noget chokerede. Jeg var selv medarrangør af en sympatidemonstration i forhold til USA samme aften, fordi det var en meget voldsom oplevelse, og jeg tror, det var meget voldsomt for store dele af den vestlige verden.

Jeg tror faktisk, at der er en lang række mennesker og i virkeligheden et stort flertal, der godt kan sætte sig ind i, at der var en helt særlig situation efter den 11. september 2001. Der var en helt særlig stemning, der måske gjorde, at man kom til at udstrække lovgivningen lige vel langt nok.

Siden er vi blevet klogere, og derfor vil vi godt lave tingene om. Jeg håber da også, at hr. Martin Henriksen på nogle punkter bliver klogere en gang imellem. Det har jeg i hvert fald tænkt mig at beholde friheden til stadig at blive – i visse sager.

Kl. 11:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:45

Martin Henriksen (DF):

Jeg har simpelt hen svært ved at forestille mig, at Det Radikale Venstre kan blive klogere, men man skal selvfølgelig have øjnene åbne for, at der løbende kan ske nye ting.

Jeg synes også, det er interessant, at Det Radikale Venstre sådan set siger, at de i Folketinget laver panikløsninger i situationer, som pludselig opstår.

Vi i Dansk Folkeparti stemte for den her lovgivning med åbne øjne. Altså, vi mener ikke, at det var en panikløsning, noget, som blev pustet op på grund af en bestemt hændelse. Vi mener, det var en nødvendig lovgivning, og vi mener fortsat, det er en nødvendig lovgivning, og jeg synes, at de argumenter, der kommer frem her, bærer præg af en enkelt ting, nemlig at man ikke har et konkret svar på, hvordan samfundet skal håndtere de mennesker, som bliver vurderet til at være til fare for statens sikkerhed. De partier, der er kritiske over for det her, har ikke et svar på det. Hvis man følger de partiers linje – og vi kan også være bekymrede for, at der internt i regeringen er lidt forskellige meninger om det her – risikerer vi simpelt hen, at de her mennesker kommer til at gå frit omkring i det danske samfund, og det er jo mildest talt en falliterklæring.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning til fru Karina Lorentzen.

Kl. 11:46

dering, og at vi også retter os efter den vurdering.

Kl. 11:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Lorentzen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:48

Karina Lorentzen (SF):

Jeg bliver jo nok nødt til at tage lidt til genmæle på kritikken af SF, og jeg vil sige, at vi ikke har det mindste imod udvisninger. De skal bare ikke være administrative, der skal en domstol ind over. Det er grundlæggende for SF, at retssikkerheden bliver sikret her.

I Dansk Folkeparti har man selv været med til at lave en konstruktion, hvor der ikke er en domstol ind over, og hvor man f.eks. ikke har mulighed for at inddrage Flygtningævnet, så man rent faktisk ved, hvad der sker med de her mennesker efterfølgende. Hvis man nu havde valgt at have en domstol ind over, kunne det være, at man kunne lave en konstruktion, hvor man kunne finde ud af, hvad der så skal ske med de her mennesker, så de ikke render rundt på gaden efterfølgende, og så de ikke er her på tålt ophold. Altså, vi må finde nogle løsninger på de ting.

Kl. 11:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:47

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes da også, vi skal finde nogle løsninger, og jeg synes, at løsningen skal være, at de personer, som vi taler om her, selvfølgelig skal udvises af Danmark.

Men vi skal jo bare gøre os klart, at hvis man skulle hele den procedure igennem, som man normalt skal igennem, når vi taler om skyldig eller ikke skyldig i forbindelse med de rettigheder, der gælder for danske statsborgere, og hvis vi begyndte at lave sådan nogle restriktive regler for efterretningstjenesternes virke, så var det jo ikke sikkert, at de f.eks. ville haft haft mulighed for at gribe ind over for de planer, der var, om at slå tegneren Kurt Westergaard ihjel. Alle de her spørgsmål kommer altså op: Skal man have lov til at gribe ind for at forhindre en forbrydelse, som man mener er på vej, eller skal man ikke osv.? Der er en lang række spørgsmål, som kommer op, og som selvfølgelig kan diskuteres osv.

Men det, der bare må stå tilbage, er, at de her mennesker ikke er danske statsborgere; de er blevet vurderet til at være en fare for statens sikkerhed, og derfor er det afgørende, at vi har tillid til de mennesker, som kommer med den vur-

Karina Lorentzen (SF):

Så det vil sige, at når de ikke er danske statsborgere, har de heller ikke et krav på retssikkerhed?

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:49

Martin Henriksen (DF):

Altså, hvis man ikke er dansk statsborger, har man selvfølgelig ikke de samme rettigheder som danske statsborgere. Sådan er det jo. Når man bliver dansk statsborger, er der nogle rettigheder, der følger med, det er jo fuldstændig indlysende. Ellers ville der jo slet ikke være nogen forskel på at være dansk statsborger og ikke at være dansk statsborger. Men det er da helt klart, at det i mange andre sager vil være sådan, at man skal igennem retssystemet, uanset om man er dansk statsborger eller ej.

Det, man bare skal gøre sig klart, er, at det her er så alvorlige sager, at man simpelt hen bliver nødt til at skride ind, og hvis ikke man ønsker at skride ind, så må man komme med et alternativ til, hvad man så vil gøre, og der skal man bare gøre sig klart, at det alternativ vil være, at de her mennesker så går frit rundt i det danske samfund. Og hvis ikke man har en bedre løsning end den, der ligger fremme her, så synes jeg, at man skal lade være med at puste sig op.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en enkelt kort bemærkning yderligere fra fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 11:49

Pia Christmas-Møller (UFG):

Jeg skal ikke trække det i langdrag, men jeg vil for en god ordens skyld gerne lige have Dansk Folkeparti til at bekræfte, at Dansk Folkeparti, herunder også ordføreren i den aktuelle debat, støtter forslaget til vedtagelse fuldt ud, og ifølge forslaget til vedtagelse lægges der op til, at arbejdsgruppen også skal beskæftige sig med retssikkerhed i forbindelse med de her spørgsmål. Retssikkerhed og respekt for samtlige internationale aftaler og konventioner; Danmark har tilsluttet sig. Jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti

står fuldstændig bag også den del af vedtagelsen.

Kl. 11:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:50

Martin Henriksen (DF):

Jamen jeg mener ikke, at jeg har givet udtryk for andet. Jeg har tilmed henvist til internationale konventioner, hvor det faktisk står beskrevet, hvordan der er mulighed for eksempelvis at udvise mennesker administrativt. Så fru Pia Christmas-Møller og de, som mener, at det er væsentligt at overholde internationale konventioner – og det er det jo sådan set også – kan sådan set være rolige, for det står beskrevet i de konventioner, at det, der er gældende i dansk lovgivning, er i overensstemmelse med disse.

Kl. 11:50

Kl. 11:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 11:51

Pia Christmas-Møller (UFG):

[Lydudfald]...der er her i Danmark, naturligvis er beskyttet af retssikkerhedsprincipper af fundamental karakter. Det er konsekvensen af det, vi lige har hørt fra ordføreren, og det er jeg tilfreds med. Jeg forventer, at det bliver bekræftet.

Kl. 11:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger (*Martin Henriksen*: Må jeg ikke svare?) Jo, det må ordføreren gerne, men der blev sagt, at der ikke forventedes nogen bemærkninger. Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:51

Martin Henriksen (DF):

Tak, hr. formand. Så vil jeg bare gentage, hvad jeg har sagt før, at der naturligvis er retsprincipper, som også gælder for folk, der ikke er danske statsborgere, men man skal også gøre sig klart, at der selvfølgelig er en forskel på at være dansk statsborger og på ikke at være dansk statsborger. Det er jo derfor, vi har den her diskussion, og det er derfor, at der er mulighed for, at man kan udvise administrativt, og det er jo derfor, vi i forslaget til vedtagelse vil have nedsat en arbejdsgruppe, der skal kigge på, hvordan man kan gøre det mere effektivt.

Kl. 11:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er SF's ordfører, fru Karina Lorentzen.

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Terrorisme er en særlig uacceptabel og forfærdelig handling, og vi lever desværre i en verden, hvor terrorisme beklageligvis er blevet en del af spillereglerne. I forebyggelsen heraf er det helt nødvendigt med PET, som spiller en utrolig vigtig rolle. Og lad mig slå fast, når vi nu har debatten her i dag om de administrative udvisninger, at det ikke er PET, der skal klandres, for de følger sådan set bare de regler, som er udstukket, men debatten er en kritik af det sæt regler, som i udlændingeloven giver ret til administrativt at udvise i terrørsager uden begrundelse.

SF mener ikke, at forbrydere skal gå fri, og vi debatterer heller ikke her, om udvisningerne er rimelige, men i stedet for debatterer vi det principielle i, at terrørsigtede ligesom alle andre har et krav på at kende baggrunden for deres sigtelse og et krav på en retssag, som prøver den. Det springende punkt for SF er, at terrorbekæmpelsen ikke må betyde en indkrænkelse eller for den sags skyld en tilsidesættelse af menneskerettigheder og retssikkerhed. Frygt skal ikke legitimere, at man har ret til at krænke menneskerettighederne og retssikkerheden.

Ministre skal derfor som udgangspunkt ikke eneældigt være i stand til at dømme enkelte mennesker, uden at domstolene kan få indsigt i de faktiske kendsgerninger og derfor bliver forhindret i at gribe ind. Man begiver sig i hvert fald ind på en farlig kurs, hvis man prøver at afskrive menneskers fundamentale og indlysende menneskerettigheder.

Menneskerettighedsdomstolen afsagde 3 uger efter den danske terrorpakke, som førte til umuligheden for administrative udvisninger, en dom over, hvilke minimumskrav som må stilles til en uafhængig prøvelse, nemlig at domstolene skal kende grundene til udvisningen, selv om de ikke er offentligt tilgængelige; domstolene skal kunne tilsidesætte regeringens sikkerhedsvurdering; der skal kunne gennemføres en kontradiktorisk proces, der giver adgang til at modsige sikkerhedsvurderingen; og der skal foretages en effektiv kontrol med overholdelsen af udlændinges rettigheder.

Det mener man så man har fundet svaret på i § 63 i grundloven, men den var aldrig på tale, da man snakkede om de administrative udvisninger i vinterferien i forbindelse med sagen om de to tunesere. Det er en kæmpe omvej at skulle igennem Procesbevillingsnævnet for at få sin

sag for Højesteret; det skal søreme være en naturlig følge af at være beskyldt for noget, at man kommer i retten.

Så en domstolsprøvelse er ikke udgangspunktet her, det er snarere en undtagelse, og det er ikke godt nok. Det er dog opmuntrende, at integrationsministeren, fru Birthe Rønn Hornbech, dengang udtrykte sin bekymring over den principielle fremgangsmetode i de sager, men det er jo desværre bare ikke nok at være bekymret.

Men bekymringen har åbenbart bredt sig i regeringens, for man nedsætter nu et udvalg, som skal se på reglerne. Det hilser vi da i SF rigtig meget velkommen, man må så bare ikke håbe, at det bliver en langsomt arbejdende syltekrukke ligesom PET-kommissionen.

Jeg synes, at debatten i dag har vist, at man har givet SF en indrømmelse. Vi har hele tiden påpeget, at de her regler var problematiske, når man nedsætter et udvalg. Jeg har i øvrigt forgæves forsøgt at få et svar fra ministeren på, hvad det er, der kan blokere for PET's meget vigtige arbejde, hvis man har en domstolskontrol. Det har jeg ikke fået svar på, og man kan jo foranlediges til at tro, at svaret må være: Intet.

Kl. 11:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal bede ordføreren om at blive stående, da der er en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 11:56

Tom Behnke (KF):

Jeg er lidt nysgerrig efter at høre om konsekvenserne af SF's ædle motiver her, for hvis konsekvensen bliver, at Politiets Efterretningstjenestes arbejdsmetoder bliver afdækket og alverdens terrorister bagefter så kan gennemhulle systemet og vi dermed ikke kan dæmpe op for terrorhandlinger, er det så en pris, SF vil betale? Hvis konsekvensen er, at vi fremover ikke kan samarbejde med udenlandske efterretningstjenester og dermed ikke får nogen oplysninger og dermed ikke kan forhindre terrorhandlinger, er det så en pris, SF vil betale? Hvis konsekvensen er, at de vidner, der står frem, bliver slået ihjel, 10 sekunder efter de har vidnet, er det så en pris, SF er villig til at betale for sine ædle motiver?

Kl. 11:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:57

Karina Lorentzen (SF):

Jeg står naturligvis ikke her og siger, at de her retssager skal være offentlige. Man har mulighed for lukkede retssager, man har bl.a. anvendt

det i rockersager, og der er flere, som har arbejdet for PET, som siger, at man sagtens kan afholde de her lukkede retssager. Det gjorde man sådan set også, før de fik de her beføjelser, og i øvrigt er der chefer for PET, der har været ude at kritisere det her. De mener faktisk slet ikke, at man har behov for de her regler.

Kl. 11:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 11:57

Tom Behnke (KF):

Jamen så er vi jo bare nået frem til, at det her er en gradbøjning af, hvordan man ønsker at indrette systemet. For jeg kan forstå, at det, SF foreslår, altså er en form for retsmøder, hvor den person, som det hele handler om, ikke har adgang til at være til stede, hvor det ikke er sådan, at der kan være tilhørere, og hvor der ikke er nogen informationer, der kan komme ud. Så er det altså et spørgsmål om, at man så alligevel har en anden måde at gøre tingene på. Så når man alligevel ikke det, som SF stod her og – hvad skal jeg sige? – satte højt i sin ordførertale. Men så er det jo stadig væk en anden måde at gøre tingene på. Så er det altså ikke et spørgsmål om at for-dømme, hvad det er, som jeg f.eks. står for, så er det bare et spørgsmål om, at man har en anden model at køre efter. Er det sådan, jeg skal forstå det?

Kl. 11:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:58

Karina Lorentzen (SF):

Jeg er overbevist om, at man kan køre de her retssager på en måde, så vi tilgodeser begge forhold.

Jeg stillede det her spørgsmål til en medarbejder fra PET på en konference, der lige har været om terrorbekæmpelse. Hun ville ikke svare meget dybdegående på mit spørgsmål, men hun sagde: Vi kan det, politikerne beder os om.

Så selvfølgelig kan man det.

Kl. 11:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Kim Andersen.

Kl. 11:58

Kim Andersen (V):

Jeg vil såmænd bare ganske kort og helt klart spørge SF's ordfører, om SF går ind for og støtter, at vi har en efterretningstjeneste i Danmark, som skal have mulighed for at arbejde på den

måde, som efterretningstjenester nu engang må arbejde på.

Kl. 11:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:59

Karina Lorentzen (SF):

Selvfølgelig skal de det. Det er et meget, meget vigtigt arbejde, de laver, og selvfølgelig skal de have mulighed for at arbejde hemmeligt. Men vi er samtidig også nødt til at være sikre på, at det ikke bliver en stat i staten.

Kl. 11:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kim Andersen.

Kl. 11:59

Kim Andersen (V):

Så vil jeg bare kort og klart spørge SF's ordfører, om en administrativt givet opholdstilladelse her i landet ikke kan fjernes administrativt. Hvad har det i det hele taget med en domfældelse at gøre, med en retsprøvelse at gøre? Det, der kan gives administrativt, kan det ikke også tages administrativt?

Kl. 11:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:00

Karina Lorentzen (SF):

Det kan det da sagtens, men det, der er det springende punkt, er her, at der simpelt hen mangler en begrundelse. Det nye er jo, at begrundelsen ikke skal være der, når man udviser administrativt.

Jeg mener bestemt ikke, at der er noget til hinder for, at PET kan arbejde, som de nu skal. Og PET's egen chef, Jakob Scharf, har faktisk meldt ud i medierne i går, at det somme tider er rigtig godt for PET og for PET's omdømme og for tilliden til PET, at man har offentlige retssager. Jeg synes, det er meget skadeligt for PET, at man hele tiden skal have en fornemmelse af, at de måske ikke har rent mel i posen. Det er jo det, der popper op hele tiden.

Kl. 12:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 12:00

Frank Aaen (EL):

Jeg vil bare lige spørge fru Karina Lorentzen, om ikke det er sådan, at en begunstigelse kan tildeles administrativt, og at den, der får den, bare kan sige nej til den, hvorimod man ikke kan tage en begunstigelse fra folk uden videre admini-

strativt. Og er det ikke rigtigt, at folk i givet fald har mulighed for at protestere og få det afprøvet ved en domstol?

Kl. 12:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:01

Karina Lorentzen (SF):

Det er min bedste overbevisning, at folk skal for en domstol. Det er det retssikkerhedsmæssige princip, og det skal overholdes.

Kl. 12:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til SF's ordfører. På dette tidspunkt skal jeg udsætte forhandlingerne i en times tid. Den konservative ordfører er den første efter pausen. Mødet genoptages kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 12.01).

Kl. 13:00

Første næstformand (Svend Auken):

Mødet er genoptaget.

Vi fortsætter i ordførerrækken – normalt plejer forespørgerne jo at være til stede, når vi har debatten her – og jeg tror, vi fortsætter nu med at give ordet til hr. Tom Behnke. Værsgo.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Terror og trusler mod landets sikkerhed er desværre blevet aktuelt. Når det er tilfældet, har et land indlysende pligt til at beskytte sine egne borgere mod terror og terrortrusler, og det er i den forbindelse helt naturligt at udvise udlændinge, som er en trussel mod landets sikkerhed. Vi har ikke bare ret til det, vi har efter min mening også pligt til at gøre det, og derfor står Det Konservative Folkeparti helt bag reglerne om mulighed for administrativ inddragelse af opholdstilladelse, når en herboende udlænding er mistænkt for at planlægge terrorhandlinger. De regler stod vi bag, da de blev skrevet og vedtaget af et meget, meget bredt flertal i Folketinget, og det gør vi fortsat – også nu, hvor reglerne bliver brugt i praksis. Vi ryster ikke på hånden, vi vidste, hvad det var, vi gjorde.

Imidlertid er der nu opstået et dilemma, hvis personen ikke kan tvangshjemsendes, fordi vedkommende risikerer at blive udsat for tortur eller dødsstraf i sit hjemland. Det respekterer vi

selvfølgelig, for vi sender ikke folk tilbage til tortur eller dødsstraf. Men det giver et dilemma, for betyder det så, at terrorister fra alverdens lande bare kan smutte til Danmark og gemme sig her og blive her resten af livet, fordi vi ikke kan hjemsende dem?

Når vi taler om nogle, der her i landet udgør en trussel mod landets sikkerhed, har vi jo vedtaget en procedure, som går ud på, at Politiets Efterretningstjeneste laver en meget grundig undersøgelse og kommer med en indstilling om administrativ inddragelse af opholdstilladelse, hvis det vurderes, at vedkommende er en fare for landets sikkerhed. Indstillingen sendes til Justitsministeriet, der gennemgår hele sagen og giver den videre til justitsministeren, der gennemgår sagen og egenhændigt skriver under, hvis ministeren er enig. Så går sagen videre til Integrationsministeriet, der igen går hele sagen igennem, og hvis de også er enige, går sagen videre til integrationsministeren, som igen går sagen igennem og egenhændigt skriver under, hvis ministeren er enig. Det er altså en lang procedure, inden det kan lade sig gøre, og det er altså vedrørende selve inddragelsen af opholdstilladelsen.

Selve udsendelsen bliver så forelagt Flygtninge-nævnet, hvis den pågældende ikke ønsker at forlade landet frivilligt, og så er det Flygtninge-nævnet, der skal vurdere, om vedkommende kan sendes hjem eller ej. Hvis det ikke kan lade sig gøre, hvis der f.eks. er begrundet mistanke om, at vedkommende vil blive udsat for tortur eller dødsstraf ved hjemvenden til eget land, får den pågældende i stedet det, der hedder tålt ophold her i landet. Vedkommende får altså lov til at blive her, vedkommende bliver sat på fri fod, og det betyder altså, at terrormistænkte går rundt på fri fod her i landet. Det holder simpelt hen ikke, og derfor er vi nødt til at handle og agere på nuværende tidspunkt.

Den nuværende model med administrativ inddragelse af opholdstilladelsen skyldes jo hensynet til efterretningstjenestens arbejds-metoder. Det nytter ikke noget, at man kaster så meget offentlighed over efterretningstjenestens arbejds-metoder, at alverdens terrorister kan køre uden om det sikkerhedsnet, vi har her i landet, og det nytter heller ikke noget, at hensynet til samarbejde med andre landes efterretningstjenester sættes over styr. Det duer ikke, for vi er nødt til at samarbejde for at få informationer og oplysninger, og det duer heller ikke, at vi i disse sager risikerer at udsætte vidnernes liv for fare.

Der er jo ingen tvivl om, at hvis man som en person, der har kendskab til miljøet, vidner mod sine egne, er man absolut i livsfare.

Derfor vedtog vi en procedure, som var i stand til at sikre, at efterretningstjenesten kunne arbejde, og som kunne sikre, at vidnerne ikke led overlast, og derfor er det altså ikke muligt at føre en helt normal procedure ved domstolene. Men den nuværende model har jo altså den svaghed, at Flygtninge-nævnet kan afvise at effektuere udvisningen, og dermed får de pågældende personer tålt ophold på fri fod her i landet. Det er et dilemma, for det kan jo under ingen omstændigheder accepteres, at det sker.

Fra konservativ side har vi det krav, at terrormistænkte enten skal udvises af landet, hvis det er muligt, eller også skal de sidde under lås og slå. Det handler om landets sikkerhed, og derfor er vi fra konservativ side tilfredse med, at regeringen prompte har reageret og er i fuld gang med at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal se på, hvordan vi kan løse det dilemma, der er opstået, nemlig at personer, der vurderes til at være til fare for landets sikkerhed, render rundt på fri fod her i landet. Det er vi tilfredse med, og derfor støtter vi forslaget til vedtagelse.

Kl. 13:06

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Der er foreløbig to, der har bedt om korte bemærkninger, og den første er fru Karina Lorentzen.

Kl. 13:06

Karina Lorentzen (SF):

Hr. Tom Behnke prøver at forsvare, at der ikke kan føres en retssag af hensyn til vidnerne og af hensyn til PET's arbejds-metoder osv. osv. Som tidligere politimand må hr. Tom Behnke kunne bekræfte, at man rent faktisk har haft hemmelige retssager, f.eks. i forbindelse med rockersager, så det kan altså lade sig gøre at føre en hemmelig retssag.

Desuden synes jeg også, det må gøre indtryk på hr. Tom Behnke, at PET's tidligere chefer har sagt, at efterretningstjenesten faktisk ikke har brug for de beføjelser, som den har fået. Man kan godt leve med, at der er en domstolsprøvelse af disse sager.

Kl. 13:06

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:07

Tom Behnke (KF):

Nu er der nedsat en arbejdsgruppe, der skal se på, hvordan vi løser det dilemma, vi er havnet i,

fordi man administrativt har inddraget en opholdstilladelse, men selve udvisningen ikke kan effektueres. Det er et dilemma, det dilemma har regeringen besluttet at finde en løsning på, og det er vi meget tilfredse med.

Regeringen er i gang med at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal se på problemet, så det ville jo være helt tosset at stå her i dag og forudskikke, hvad den arbejdsgruppe når frem til med hensyn til løsningsforslag. Det synes jeg arbejdsgruppen skal have frie hænder til. Om domstolssystemet skal indrettes på en sådan måde, at sagerne kan føres der, uden at det går ud over efterretningstjenestens og vidnernes sikkerhed, eller om man vil sige, at Flygtninge-nævnet må arbejde på en anden måde, eller hvilke løsningsforslag man når frem til, synes jeg vi skal lade være op til arbejdsgruppen. Vores krav og ønske er, at det dilemma bliver løst hurtigst muligt.

Kl. 13:07

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karina Lorentzen.

Kl. 13:08

Karina Lorentzen (SF):

Jeg kan godt høre, at man vil have en løsning på udvisningsproblematikken, men jeg spørger direkte, om hr. Tom Behnke ikke mener, det er muligt at holde en hemmelig retssag, så vi rent faktisk kan sikre retssikkerheden i disse sager.

Kl. 13:08

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Tom Behnke (KF):

Allerede i dag er der jo, jævnfør grundlovens § 63, mulighed for at få en domstolsprøvelse af spørgsmålet. Det har der sådan set aldrig været tvivl om.

Men det, der gør sig gældende, er, at hvis man afholder et traditionelt retsmøde, både et åbent retsmøde og for den sags skyld også et lukket retsmøde, med almindelig forsvarer osv., er der risiko for, at informationer tilflyder den person, vi taler om her, og det kan man selvfølgelig ikke have. Hvis man så skal gå over til at afholde nogle hemmelige retsmøder, kan man ikke lave en parallel til det system, der kører i dag, hvor man f.eks. laver hemmelige ransagninger, for det er jo et processkridt. Det er ikke selve domsforhandlingen og selve domsafsigelsen, så rent juridisk er der en forskel, og jeg synes, vi skal lade det være op til arbejdsgruppen

at komme med nogle bud til os på, hvordan man løser det dilemma, vi står i.

Når arbejdsgruppen så kommer med nogle løsningsforslag, forholder vi os til dem. På forhånd har vi allerede vurderet og overvejet forskellige løsninger, men lad nu arbejdsgruppen arbejde, for ellers havde der jo ikke været nogen grund til at nedsætte den. Hvis fru Karina Lorentzen og jeg kan stå her og ordne sagerne, havde man ikke behøvet at nedsætte en arbejdsgruppe, men jeg tror, vi skal have nogle kompetente mennesker på banen.

Kl. 13:09

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:09

Frank Aaen (EL):

Jeg er enig i, at det trænger til, at der er nogle kompetente mennesker, der ser på det her.

Jeg forstod det sådan, at de, der skønnes at være til fare for landet, enten skal smides ud af landet, eller også skal de holdes fængslet. Man kunne jo sige, at det er en slags arbejdsbeskrivelse for den gruppe, der nu bliver nedsat, og at det er det, de skal arbejde ud fra. Så vil jeg bare lige spørge hr. Tom Behnke, om det ikke er Det Konservative Folkepartis opfattelse, at hvis mennesker skal holdes i fængsel, kan det ikke ske uden en dom. Vi kan ikke holde mennesker i fængsel på ubestemt tid uden en dom. Er Det Konservative Folkeparti enig i det?

Kl. 13:10

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:10

Tom Behnke (KF):

Jeg tror såmænd ikke, at det generer arbejdsgruppen, at jeg her har stået og præciseret, hvad dilemmaet er, for det er åbenlyst for enhver. Dilemmaet er, at personer, der er vurderet til at være til fare for landets sikkerhed og har fået inddraget deres opholdstilladelse, ikke kan få effektueret deres udvisning. Det er dilemmaet, for det betyder, at terrorismetænkte går rundt på fri fod i Danmark. Det skal de ikke. Det er dilemmaet, og det er åbenlyst for enhver. Så jeg tror såmænd ikke, at jeg påvirker arbejdsgruppens arbejde ved at sige det, for det er åbenlyst for enhver.

Det andet element var, om det ikke forudsætter, at man har været stillet for en dommer, hvis man bliver fængslet. Jo, det er normalt udgangspunktet for at blive fængslet. Det, jeg siger, er, at enten må de pågældende mennesker udvises af

landet, og det er sådan set det allerbedste, eller hvis det ikke kan lade sig gøre, må vi sørge for, at de i hvert fald ikke går rundt på fri fod.

Kl. 13:11

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:11

Frank Aaen (EL):

Det vil sige, at Det Konservative Folkeparti accepterer, at man uden dom kan holde mennesker indespærret på ubestemt tid. Så er det bare, at jeg vil spørge hr. Tom Behnke, om Det Konservative Folkeparti så kan kritisere USA for at have Guantánamo. På Guantánamo holder amerikanerne i hundredvis af mennesker indespærret på ubestemt tid, uden at de har været for en domstol, fordi de er mistænkt for terror eller for at have forbindelser til terrorvirksomhed. Er det ikke akkurat det samme, hr. Tom Behnke nu siger, nemlig at vi bare skal oprette vores eget lille Guantánamo her i Danmark?

Kl. 13:11

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:11

Tom Behnke (KF):

Nej, overhovedet ikke. Nu må man gerne høre efter, hvad det er, jeg siger, nemlig at alle forudsætninger selvfølgelig skal være opfyldte. Det, jeg giver udtryk for, er, at det, vi allerhelst ser, og det, vi lægger mest vægt på, er, at hvis udlændinge her i Danmark er mistænkt for at ville udøve terror i Danmark og mod den danske befolkning, skal de ud af landet.

Den næste, jeg siger, er, at hvis det ikke kan lade sig gøre, må vi i hvert fald sikre, at de ikke går rundt på fri fod. Og det er i den forbindelse, at arbejdsgruppen skal finde frem til nogle løsningsforslag til, hvordan vi opnår det, så retssikkerheden også er i orden, hvis vi bliver nødt til at fængsle de pågældende mennesker. Så jeg kan på det klareste afvise hr. Frank Aaens påstand om, at vi skulle være imod det. Det er vi ikke, tværtimod.

Kl. 13:12

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:12

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil spørge den konservative ordfører, om man regner med, at det udvalg, der nu skal sidde og arbejde, vil kunne nå at blive færdig og komme med nogle løsninger så hurtigt, at vi ikke ender i den situation, at de to tunesere, som

der har været meget offentlig debat om, som er mistænkt for at ville angribe statens sikkerhed, vil blive sat fri. Jeg tror, at det ville være utrolig stødende for rigtig mange menneskers retsbevidsthed, hvis det ender med, at mennesker, som har truet statens sikkerhed, og som er dømt til udvisning, frit kan gå på gaderne. Er det noget, man regner med at kunne nå, inden det går så galt?

Kl. 13:13

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:13

Tom Behnke (KF):

Det spørgsmål er man nødt til at rette til regeringen. Det er ikke mig, der har nedsat den her arbejdsgruppe, så spørgsmålet om, hvilken tidsramme arbejdsgruppen har, må man rette til regeringen. Vi forventer fra konservativ side, at de arbejder endda rigtig hurtigt på at få løst det her dilemma, for situationen er i øjeblikket fuldstændig uholdbar. Så vi forventer en lynhurtig behandling af de her spørgsmål og at få nogle indstillinger, så vi kan få ændret reglerne.

Nu skal vi jo huske på, at det er en borgerlig regering, der har nedsat den her arbejdsgruppe. Det er jo ikke som i sin tid, da Socialdemokratiet nedsatte PET-kommissionen. Det er noget helt andet, for den har bare fået lov til at sejle, fordi man ikke sørgede for at have hånd i hanke med, hvad der foregår. Nu er det en borgerlig regering, og det borger for, at der kommer til at ske noget, og at det kommer til at ske hurtigt.

Kl. 13:14

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:14

Karen Hækkerup (S):

Nu tror jeg, at man skal holde skidt for sig og snot for sig. Det er jo ikke en socialdemokratisk minister, der har siddet de seneste 7 år og har haft mulighed for at påvirke, hvor hurtigt en kommission skulle være færdig med sit arbejde.

Jeg tog sådan set ikke ordet for at begynde at tale om PET-kommissionen, men fordi jeg har en oprigtig bekymring for, hvad der kan ske, hvis man ikke finder en hurtig løsning i forhold til de her tunesere. Jeg er glad for den konservative ordførers betragtning om, at det ville være krænkende for enhver form for retssikkerhed, hvis vi ender med at lade nogle, som man har haft så stærkt begrundet mistanke til, at ministre har skrevet under på, at de skal udvises, gå frit på gaden. Så jeg takker for, at det er en bekym-

ring, som Det Konservative Folkeparti deler, og jeg glæder mig over, at de vil sende det videre til regeringen og lægge et pres på, at det kan gå hurtigt, så vi ikke havner i en situation, hvor de her tunesere kan komme til at gå frit på gaden.

Jeg forstår på den konservative ordfører, at man ikke er parat til at give nogen garanti, men det må jeg så vente med at spørge om til en senere omgang.

Kl. 13:15

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:15

Tom Behnke (KF):

Jeg synes, at vi skal holde fast i det, som vi er enige om, og så behøver vi jo ikke at skændes om dét. Det er der jo overhovedet ingen grund til, så det vil jeg undlade at kommentere.

Det, som jeg er nødt til at kommentere, er det om, at den nuværende justitsminister skulle have mulighed for at påvirke den siddende PET-kommission til at blive færdig med dens arbejde. Det har den nuværende justitsminister ikke mulighed for, for det sørgede den socialdemokratiske justitsminister for, at hun ikke kan, for dengang blev der bare givet los og ingen rammer for, hvornår den skulle være færdig. Så det kan man altså ikke laste den nuværende regering for. Man er nødt til at gå tilbage i historien – det kan selvfølgelig godt være lidt svært, men det er man nødt til – og se på, hvad årsagen er til, at PET-kommissionen stadig væk sidder. Den ligger ikke hos den nuværende regering.

Kl. 13:15

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 13:15

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Vi vender så tilbage til emnet fra forespørgselsdebatten. I det fælles forslag til vedtagelse, som bl.a. Det Konservative Folkeparti står bag, fremgår det, at det her udvalg, som man nedsætter, også skal sikre, at udvisninger kan gennemføres på en effektiv måde.

Nu har jeg tidligere prøvet at spørge Venstres ordfører, hvad det betød, og sådan set også den socialdemokratiske ordfører, uden at få svar. Det kunne være, at den konservative ordfører kunne løfte lidt af sløret for, hvad det egentlig er, man forestiller sig.

Kl. 13:16

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:16

Tom Behnke (KF):

I »effektivt« ligger, at når sagerne kommer på bordet, skal man ikke sidde og nulre med sagerne i lang tid. Man skal ikke have en lang, lang sagsbehandling. Man skal have en sikkerhed for, at der sker en effektiv sagsbehandling og en lynhurtig stillingtagen. Og i det omfang at der bliver truffet beslutning om, at opholdstilladelsen skal inddrages administrativt, skal udvisningen også kunne effektueres meget, meget hurtigt, således at den risiko, der er for landets sikkerhed, forsvinder hurtigst muligt. Deri skal effektiviteten ligge.

Kl. 13:17

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 13:17

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Under alle omstændigheder vil jeg gerne takke ordføreren for at forsøge at give et svar. Det er i hvert fald mere, end jeg har fået fra de øvrige ordførere. Men jeg må også sige, at jeg synes, at man her hører en modsætning mellem effektivitet og det retssikkerhedshensyn, som netop er vigtigt for de partier, som har rejst forespørgslen i dag.

Det er også derfor, at jeg på vegne af de tre partier, fru Karina Lorentzen fra SF, mig selv – Simon Emil Ammitzbøll fra Det Radikale Venstre – og hr. Frank Aaen fra Enhedslisten skal fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

» Folketinget opfordrer regeringen til at sikre retssikkerheden i forbindelse med terrorbekæmpelse. Den nødvendige kamp for statens sikkerhed må ikke medføre et tab af retssikkerhed for den enkelte, der er mistænkt i sager om terror.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 38).

Kl. 13:17

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

» Folketinget opfordrer regeringen til at sikre retssikkerheden i forbindelse med terrorbekæmpelse. Den nødvendige kamp for statens sikkerhed må ikke medføre et tab af retssikkerhed for den enkelte, der er mistænkt i sager om terror.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 38).

Også dette forslag vil indgå i de videre forhandlinger.

Ønsker ordføreren at kommentere? Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 13:18

Frank Aaen (EL):

Vi er selvfølgelig glade for, at regeringen har indset, at den er på usikker grund og derfor vil have et udvalgsarbejde om den problemstilling, vi diskuterer i dag. Jeg er også lidt forskrækket over det, vi i den forbindelse har hørt af kommentarer. Nogle siger, det er, for at det skal være nemmere at udvise folk, end det er i dag; andre siger, at det skal gøre det nemmere at spærre folk inde, som ikke kan udvises – og det er jo bestemt ikke fremskridt, det er tilbageskridt.

Der har jo vist sig et mægtigt skred, også i debatten i dag. Venstres ordfører siger, at retssikkerhed er meget vigtig. Meget vigtig! Jeg troede, at retssikkerheden var vigtig, at den var uantastelig, men nu får vi altså en gradbøjning, så den nu bare er noget, der er meget vigtigt. Der er måske også andet, der er vigtigere?

Man siger, at retssikkerhed kun gælder for danske statsborgere og ikke for andre. Jeg troede ikke, man i Folketinget skulle høre, at retssikkerhed er noget, der er forbeholdt dem, der er danskere og har fået dansk statsborgerskab, hvori-mod danskere, der har boet her hele deres liv, men ikke har statsborgerskab, bl.a. fordi det er svært at give dem statsborgerskab på grund af strammede regler, ikke har samme retssikkerhed. Det er da også en fantastisk udtalelse.

Det er ikke et spørgsmål om skyld, siges det. Det er ikke en straf, siges det. Og så vil man uden dom idømme mennesker den sanktion, at de kan sættes i fængsel, kan tvinges til at flytte væk fra deres familie, kan sendes til et andet land, selv om de måske har boet her hele livet. Og hvis de her mennesker så bliver, fordi de trods alt ikke kan sendes ud, bliver de frataget alle sociale rettigheder. Alle sociale rettigheder bliver de frataget. Alle almindelige rettigheder, der gælder for danskere, bliver de frataget.

Det er ikke en dom, siges der så, og det er derfor, man godt kan gøre det. Er det ikke en dom at blive sat i fængsel? Er det ikke en dom at blive smidt ud af det land, man bor i, at blive smidt ud af det land, hvor ens familie bor, eller at få lov til at bo her på tålt ophold, men frataget alle de rettigheder, som gælder for dem, der ellers bor her i landet? Nej, siger de, der støtter det her. Det er ikke en straf, og derfor behøver man

ikke en domstol. Det er en vurdering, siges det. Det er et skøn. Det er myndighedernes skøn, at de skal have den her straf.

De skal helst smides ud, siger De Konservatives ordfører. Det er da også en underlig udtalelse, må jeg sige. Skal terrorister smides ud? Nej, terrorister skal da smides i fængsel. Vi skal da ikke sende terrorister til et andet land, hvor de kan lave terror. Har vi en terrorist i vores hænder, har vi da ansvaret for, at vedkommende bliver uskadeliggjort og ikke bliver smidt hen et andet sted, hvor vedkommende kan udføre terror. Men det vigtigste er altså at få dem smidt ud, så vi er fri for dem. Det synes jeg altså er en mærkelig form for ansvarsflygtigelse.

Så siges det – det har statsministeren sagt, og det har flere ordførere sagt – at når en rettighed er tildelt administrativt, f.eks. rettigheden til at bo i landet, så kan den rettighed også fratages administrativt. Det lyder jo smart, det er bare ikke rigtigt. Man kan selvfølgelig blive tildelt rettigheder administrativt, men man kan ikke blive frataget en rettighed administrativt. Lad os bare tage et eksempel, alle kan forstå: Hvis man administrativt har fået tildelt et kørekort, skal kørekortet så også bare kunne blive taget administrativt, eller skal der være en anklage og en dom? Alle vil til det svare, at det er indlysende, at der skal være en anklage og en dom, at rettigheder ikke bare er noget, man kan tage fra folk, men at der skal være en ordentlig og nødvendig rettergang for at kunne gøre det.

Man roder ambassadefolk ind i det. De kan udvises, siges det, hvis de er mistænkt for spionage. Ja, det kan de, for de er jo beskyttet af diplomatisk immunitet, på samme måde som kongehuset ikke kan slæbes for en domstol. Derfor har man ikke andet redskab end at smide dem ud, men det er jo ikke tilfældet her. I det her tilfælde er det nogle borgere, som bor her i landet, og som man kan indbringe for retten, hvis man vil, eller lade være, hvis man ikke kan bevise noget. Derfor skal man jo ikke prøve at lave den rodede sammenligning. Den har ikke noget med virkeligheden at gøre.

Sagen er, at hvis myndighederne skønner, at der er et menneske, der skal anklages for terror, så må man enten indbringe vedkommende for en domstol og få vedkommende i fængsel, eller også må man erkende, at man ikke kan bevise, at vedkommende er terrorist, og så kan den pågældende selvfølgelig heller ikke dømmes. Til det der med, at hvis vi ikke kan smide dem ud, skal de i fængsel, vil jeg godt nok sige, at det er

sådan, at ørerne er ved at falde af. Det vil jeg sige til hr. Tom Behnke. For hvis det er sådan, som hr. Tom Behnke siger, nemlig at hvis vores myndigheder skønner – på samme måde som amerikanerne har skønnet, at nogle mennesker i Guantánamo er terrorister – at nogle er terrorister, skal de bare i fængsel, så er det samme princip, som amerikanerne bruger i Guantánamo, som Det Konservative Folkeparti nu ønsker at indføre i Danmark. Det er en skændsel.

Jeg har i dag spurgt adskillige ordførere, om ikke de er enige i, at man ikke kan idømmes en straf uden dom og uden mulighed for at få den dom afprøvet ved en anden domstol, der skal være uafhængig. Jeg må sige, at det altså er meget sørgeligt, at ikke en eneste gang det spørgsmål er blevet stillet til Socialdemokratiet, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, har vi kunnet få noget klart svar. Så har vi fået al mulig udenomssnak.

Det er et fundamentalt skred i menneskerettighederne, som her er sket, og jeg vil bare gøre opmærksom på, at det ifølge menneskerettighederne altså fastslås, at enhver har ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden en rimelig frist for en uafhængig og upartisk domstol, som er oprettet ved lov, når der skal træffes afgørelser i en strid om en persons borgerlige rettigheder og forpligtelser eller angående en mod vedkommende rettet anklaget for en forbrydelse. Det er direkte refereret fra menneskerettighederne, og det er altså det, man i dag desværre kan se at et flertal her i Folketinget ikke synes at man skal overholde.

Kl. 13:24

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Karen Hækkerup (S):

Hr. Frank Aaen siger, at det her drejer sig om borgere, som har boet i Danmark hele deres liv, om danskere, der bare ikke har dansk indfødsret. Der vil jeg bare spørge: Er det en viden, hr. Frank Aaen har? Er der nogle af dem, som har været terrormistænkt, som har boet i Danmark hele deres liv, og som er danskere?

Kl. 13:25

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Frank Aaen (EL):

Vi taler om regler, der gælder for alle. Derfor må der kunne svares på, og det må Socialdemokra-

tiets ordfører også kunne svare på, om retssikkerheden gælder for alle mennesker, uanset hvor de er født, uanset hvilket statsborgerskab de har, og uanset i hvilket land de bor. Det må man kunne sige ja til, og kan man ikke sige ja til det, er man ude på et skråplan.

Kl. 13:25

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:25

Karen Hækkerup (S):

Der er ingen tvivl om, at jeg er fuldstændig enig i, at retssikkerhed skal gælde for alle, uanset hvilken nationalitet de har. Men der er da, når vi diskuterer, om en udvisning er en straf, forskel på, om man er dansker, om man har boet i Danmark hele sit liv, eller om man er udlænding, som er her og har fået tilkendt ophold. Der må da være forskel på, om man har fået borgerrettigheder, eller om man ikke har fået borgerrettigheder, i forhold til om man kan have ret til at opholde sig i landet.

Enhedslistens ordfører bliver ved med at sige, at der er problemer med de udvisningsregler, vi har, i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention. Det vil jeg bare sige at der altså ikke er. Vi har jo masser af papirer, hvori der står, at der ikke er nogen problemer. Men Enhedslistens ordfører siger i stedet for, at hvis man ikke kan putte folk i fængsel, fordi man ikke kan bevise, at de rent faktisk havde til hensigt at sprænge nogle af os i luften, skal man bare lade dem være. Ønsker Enhedslisten, at man skal lade være med at gribe ind, hvis man ikke kan bevise noget? Justitsministeren har forklaret, hvorfor man griber ind, inden de, som er mistænkt for at lave bomber, står med sprængfærdige bomber. Er det det, som Enhedslistens synes vi skal lade være med? Skal vi for fremtiden lade folk komme så langt ud, at bomberne bliver lavet, før vi griber ind? Er det det, som er Enhedslistens svar på det her problem?

Kl. 13:26

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:26

Frank Aaen (EL):

Jeg går selvfølgelig ind for, at politiet gør deres arbejde og sørger for at holde nøje opsyn med mennesker, der har mistænkt for at kunne begå kriminalitet, herunder terror. Det skal de gøre. Og det går jeg selvfølgelig ind for. Men det er altså sådan, og det er uomgængeligt, at inden man putter folk i fængsel, skal der altså være et

bevis og en dom for, at de gør noget ulovligt eller er på vej til at gøre noget ulovligt.

Man kan ikke dømme folk administrativt. Man kan ikke administrativt, som nogen foreslår, putte folk i fængsel på ubestemt tid. Det er et brud på menneskerettighederne at gøre det. Vi er ikke spor bedre end dem, vi anklager for at bryde menneskerettighederne, og det er jo det, der er så fatalt. Man kan ikke forsvare menneskerettighederne og vores demokrati ved selv at overskride de regler, der gælder for menneskerettigheder og demokrati. Så enkelt er det. Vi er nødt til at holde fanen højt, når det gælder menneskerettighedskonventionen og det, der står i forbuddet mod tortur. Det er nogle bestemmelser, der gælder alle mennesker, og som ikke kan gradbøjes.

Kl. 13:27

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 13:27

Tom Behnke (KF):

Nu forsøger hr. Frank Aaen igen – og det gjorde han også i en kort bemærkning, da jeg var på talerstolen som ordfører – at sige, at jeg skulle have sagt, at de enten skulle kunne smides ud eller administrativt bare skulle kunne smides i fængsel på ubestemt tid. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Det er ikke det, jeg har sagt. Og det nytter ikke noget, at hr. Frank Aaen bliver ved med at postulere, at det er noget, jeg har sagt.

Jeg har sagt: Jeg ser helst, at de ryger ud af landet, og hvis de ikke gør det, forudskikker jeg, at de så må sidde under lås og slå, så de ikke er til fare for landets sikkerhed. Og forudsætningen for, at de gør det, står jo sort på hvidt i forslaget til vedtagelse, nemlig at »indsatsen på dette område skal tilrettelægges fuldt retssikkerhedsmæssigt forsvarligt og under iagttagelse af Danmarks internationale forpligtelser.« Mere klart og tydeligt kan det ikke være, og så må hr. Frank Aaen holde op med at beskyldte mig for at sige noget, jeg ikke har sagt, og for at mene noget, jeg ikke mener.

Kl. 13:28

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:28

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg håber, at jeg har taget fejl. Så vil jeg bare bede spørgeren, for der er jo en mulighed for at komme tilbage, om at sige helt klart ja til, at intet menneske kan idømmes en sanktion som f.eks. at blive tvunget til at rejse ud af landet el-

ler at komme i fængsel, uden at vedkommende har været for en domstol – en uvildig, uafhængig domstol.

Kl. 13:29

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:29

Tom Behnke (KF):

Der er jo ingen tvivl om, at selve det at få inddraget sin opholdstilladelse og blive udsendt af landet er muligt allerede i dag, hvor det er myndighederne, der kan inddrage en opholdstilladelse. Det synes vi er helt uproblematisk, når forudsætningerne er til stede. Vi synes også, det er helt uproblematisk, at Flygtningeævnet som en domstolslignende instans er i stand til at effektivere udsendelsen. Det vil vi heller ikke ændre på.

Men det er rigtigt, at når vi når dertil, hvor vi skal sætte folk i fængsel og de skal sidde under lås og slå – hvis det ikke er med henblik på udvisning, og det kan det jo ikke være, hvis de ikke kan udvises, i hvert fald ikke her og nu; hvis det ikke er sådan, at det er administrativt i forhold til udlændingelovens regler om 3 x 24 timer – ja, så forudsættes det jo, at der skal være en form for dom, og at den beslutning er truffet af en domstol eller domstolslignende instans. Det er det, der klart og tydeligt fremgår af forslaget til vedtagelse, og det er det, som arbejdsgruppen skal komme med forslag til – om man vil det ene eller det andet.

Men på nuværende tidspunkt vil vi da ikke forudskikke, hvad arbejdsgruppen kommer med af forslag. Lad os nu se, hvad arbejdsgruppen kommer med. Det ene forslag kunne jo være, at man lavede en art domstol, og noget andet kunne være, at man lavede en art flygtninge-nævns, som kunne få de her informationer. Jeg ved det ikke. Lad os se de forskellige forslag. Men det står klart og tydeligt, at vi skal leve op til retssikkerhedsmæssige garantier og internationale forpligtelser.

Kl. 13:30

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:30

Frank Aaen (EL):

Jeg stillede sådan set et spørgsmål, ganske enkelt, og nu må jeg ikke stille spørgsmål i anden omgang, for hr. Tom Behnke har ikke mulighed for at svare. Men det bør være sådan, at enhver i det her Folketing klart og uden tøven i stemmen kan sige, at man ikke kan idømmes en sanktion

som f.eks. at blive smidt ud af landet, som f.eks. at komme i fængsel og som f.eks. at komme i fængsel på ubestemt tid uden mulighed for at få sin sag for en domstol. Så enkelt er det. Alt det andet florumvundne, der kommer, om, at det må vi gerne og det må vi også i forvejen, og hvad ved jeg, er ligeegyldigt for mig.

Jeg mener, at det bør være sådan, at alle her i Folketinget siger: Skal nogen idømmes en dom eller en sanktion, skal det kunne bevises, at de har gjort noget ulovligt, og så bliver de dømt efter det og ikke noget som helst andet.

Altså, der er nogen, der lader, som om det ikke er en straf at blive smidt ud af landet. Jeg vil sige til hr. Tom Behnke: Helt ærligt, »smidt ud af landet« er dramatisk. Det er da ødelæggende for menneskers liv. Derfor er man nødt til at være behård her, og det kan man høre på alt det der udenomssnak at man ikke er.

Kl. 13:31

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:31

Kim Andersen (V):

Jeg vil bare gerne ganske kort spørge Enhedslisten, om Enhedslisten går ind for, at Danmark skal have en efterretningstjeneste, som skal have mulighed for på at arbejde på de vilkår, som efterretningstjenester nu engang nødvendigvis må arbejde under.

Kl. 13:31

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:32

Frank Aaen (EL):

Jeg tror, det er et spørgsmål, som ikke engang justitsministeren turde sige ja til uden betingelser.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at George Bush, den amerikanske præsident, lige har sagt, at USA er nødt til at opretholde muligheden for tortur, fordi vores efterretningstjenester skal have de redskaber, der er nødvendige for deres arbejde. Det er altså meget vanskeligt bare at sige sådan.

Jeg synes, at vi skal have et politi, der på mange forskellige måder skal kunne efterforske og gribe ind over for terrorister, men at det skal foregå efter demokratiets spilleregler og det skal foregå på en sådan måde, at hvis nogen gør noget ulovligt, kan man spærre dem inde, så kan man idømme dem forskellige sanktioner. Men det kan ikke ske administrativt, ved at en hemmelig tjeneste gør det uden at informere nogen som helst, endsige den anklagede, om, hvad der

er anklagen. Tænk, det er jo Kafka, hvis man kan sige til et menneske: Du skal i fængsel, men du kan ikke få at vide hvorfor. Sådan et system kan man da ikke indføre, vel? vil jeg sige til hr. Kim Andersen.

Kl. 13:33

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Kim Andersen (V):

Jeg forstår hr. Aaens omsvøbssnak sådan, at Enhedslisten ikke mener, at en efterretningstjeneste i Danmark skal kunne arbejde med hemmelige kilder, som ellers er forudsætningen i alle lande for, at en efterretningstjeneste kan virke. Sådan må jeg forstå det.

Er hr. Aaen enig i, at der er forskel på at være statsborger og ikkestatsborger? Er hr. Aaen enig i, at en administrativ opholdstilladelse også kan inddrages administrativt, når der er mistanke om, at vedkommende vil forbyde sig mod landets sikkerhed eller mod danske statsborgere, når sagsbehandlingen, som er vedtaget her i Folketinget, har været gennem to ministerier og to ministre, som har sanktioneret en arrestation og en udvisning? Er hr. Aaen ikke enig i, at der er forskel på at være her som dansk statsborger og på at være her på en opholdstilladelse, der er givet administrativt?

Kl. 13:34

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Frank Aaen (EL):

Der er stor forskel. Det er også derfor, at vi synes, det skulle være nemmere at blive dansk statsborger. Men der er *ikke* forskel i forhold til retssikkerhed. Retssikkerhed gælder for alle. Uanset statsborgerskab, uanset hvor de kommer fra, og uanset hvor de er født, gælder retssikkerheden udelt for alle.

Jeg vil bare sige, hvor langt ud hr. Kim Andersen og myndighederne er kommet: Nogle af dem, der i dag bliver dømt administrativt udvist, er dømt administrativt udvist af myndighederne på baggrund af oplysninger, man har fået fra torturstaten – oplysninger, der er frembragt gennem tortur.

For det første er det uantageligt, at vi anvender oplysninger, der er kommet frem ved tortur. For det andet ved alle og enhver, at oplysninger, der er fremkommet ved tortur, ikke er troværdige. Så der er altså idømt administrativ udvisning.

Jeg vil gerne have, at justitsministeren lidt senere, når hun er færdig med at sms'ere, forholder sig til, om det er korrekt at bruge oplysninger, der er fremkommet ved tortur, i forbindelse med at man idømmer folk administrativ udvisning. Jeg ved godt, at det også kan være integrationsministeren, der svarer. Det er så også i orden, og jeg kunne se, hun hørte, hvad jeg sagde.

Kan man bruge torturoplysninger i forbindelse med afgørelse af noget så vigtigt som det, at folk skal erklæres at være under mistanke for tortur og skal udvises af landet?

Kl. 13:35

Første næstformand (Svend Auken):

Ja. Vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre i rækken, og den næste er hr. Naser Khader.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Jeg bliver ikke udvist, så længe formanden er her. Det er dejligt at høre.

Jeg vil starte med at sige, at vi i Ny Alliance som udgangspunkt ikke er modstandere af administrative udvisninger. En opholdstilladelse er givet administrativt og kan derfor også administrativt inddrages igen.

Såfremt PET og regeringen vurderer, at personer truer vores alle sammens sikkerhed, skal regeringen have det redskab, at den kan udvise visse personer. Det er et nødvendigt redskab i bekæmpelse af terrorisme, som truslen ser ud i dag, og derfor giver udlændingeloven også regeringen denne mulighed.

Det er klart, at dele af denne lov tilhører en lovgivningstype, som vi skal være meget opmærksomme på. Det er en hårfin kant, vi balancerer på i forbindelse med denne type lovgivning. På den ene side skal vi sikre os, at vi i Danmark er i stand til at bekæmpe terror bedst muligt, på den anden side skal vi være sikre på, at de demokratiske grundrettigheder og demokratiets principper ikke overtrædes. Balancen er meget fin, og det er vigtigt, at vi er yderst opmærksomme på den, når vi lovgiver om disse spørgsmål.

Det er også yderst vigtigt, at vi løbende tager lovgivningen op til revision. Når vi lovgiver angående terror, så lovgiver vi helt til grænselandet. Derfor bad vi i Ny Alliance allerede i januar ministeren og regeringen om at tage den såkaldte terrorlov op til revision. Vi har haft terrorloven i efterhånden mere end 5 år, og vi synes, at det er på tide, at man ser den efter i sømmene,

men det mente regeringen ikke der var grund til på daværende tidspunkt.

I går foreslog regeringen så at nedsætte en arbejdsgruppe, der bl.a. skal vurdere nye initiativer ved administrativ udvisning, hvor udlændinge kan udvises, hvis de ifølge PET er til fare for statens sikkerhed. Vi støtter, at man nedsætter en sådan arbejdsgruppe, men vi mener ikke, at en sådan arbejdsgruppe er nok på sigt. Arbejdsgruppens mandat er meget snævert. Så vidt jeg kan se, er den desuden mest gearret til at se på lovgivningens effektivitet og ikke så gearret til at vurdere, om de demokratiske grundrettigheder og -principper kommer i klemme i denne lovgivning, der skal sikre, at vi imødegår terrortrusler bedst muligt.

Derfor foreslår vi i Ny Alliance, at vi laver et juridisk grundrettighedsråd. I Danmark har vi Det Etske Råd, og det har vi, fordi vi synes, at der er nogle emner, der er meget vigtige, men også meget svære at lovgive om. Derfor har vi oprettet et uvildigt ekspertpanel, der kan vejlede og inspirere Folketinget. På samme måde har vi brug for et råd, der kan vejlede om balancen mellem de grundlæggende demokratiske principper og hensynet til statens sikkerhed. Dette juridiske råd kan bestå af bl.a. juridiske eksperter samt eksperter, der kender til den aktuelle terrortrussel og kan vurdere, hvilke redskaber vi har brug for til at bekæmpe den med.

Vi foreslår, at rådet starter med at se på den lovgivning, som vi allerede har vedtaget, hvor hensynet til de demokratiske principper og statens sikkerhed afvejes.

Som jeg sagde før, er det nu over 5 år siden, vi vedtog omfattende terrorlove, og det er derfor på tide, at vi tager lovgivningen op til revision og vurderer, om lovene virker efter hensigten, samt om de har uheldige bivirkninger. Der er brug for en grundig og uvildig ekspertgennemgang af denne lovgivning, og det kan kun gå for langsomt. Det nye etiske råd skal også have høringspligt i forbindelse med nye lovforslag, der berører overholdelsen af menneskerettighederne og den personlige frihed.

Jeg kunne godt tænke mig at høre begge ministres holdning til et sådant juridisk-etisk råd, og jeg håber, at Folketingets partier vil tage godt imod et sådant juridisk-etisk råd. Det er der nemlig brug for, for vi kommer til at stå over for rigtig mange etiske dilemmaer i forbindelse med bekæmpelse af terror i fremtiden, så der er behov for et permanent råd, der kan gøre os kloge her i Folketinget.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi støtter det forslag til vedtagelse, som er fremsat af regeringen.

Kl. 13:40

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:40

Frank Aaen (EL):

Man bliver altid lidt nervøs, når man hører nogle sige, at forholdet mellem statens sikkerhed og demokrati skal afvejes, og om man skal have et etisk råd. Jeg kan forstå, at det her er et etisk råd, der skal vejlede i, hvordan man kan overtræde gældende regler på området, men det må hr. Naser Khader jo selv definere. Jeg vil bare bede om et svar på et ganske enkelt spørgsmål: Er Ny Alliance enig i, at intet menneske kan idømmes en straf, det være sig udvisning eller fængsel, uden at vedkommende har fået lov til at få prøvet sin sag ved en uafhængig domstol?

Kl. 13:41

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:41

Naser Khader (NY):

Ny Alliance er tilhænger af, at Politiets Efterretningstjeneste får de optimale redskaber til at bekæmpe terror og herunder principielt også administrative udvisninger, for man får jo opholdstilladelse administrativt, og så skal der også være mulighed for at udvise administrativt, dog ikke til lande, hvor de pågældende kan risikere fængsling, dødsstraf m.v. Vores forslag om et juridisk-etisk råd har at gøre med, at vi jo står over for et virkelig etisk dilemma, og det er utrolig vigtigt at gøre noget. På samme måde som vi har Det Etske Råd på sundhedsområdet til at vurdere tingene – og det er ikke noget med at skubbe ansvaret fra sig – og vi så som lovgivere kan vurdere, hvad det er, vi skal bruge af dets vejledning, har vi brug for det i forhold til det juridiske og især i forhold til terrorlovgivningen, hvor vi lovgiver helt til grænselandet.

Kl. 13:42

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Frank Aaen, kort bemærkning.

Kl. 13:42

Frank Aaen (EL):

Det bliver meget kort. Jeg synes, det er meget sørgeligt, at hr. Naser Khader her åbenlyst siger, at myndighederne skal have mulighed for at idømme mennesker en straf, uden at de pågældende mennesker får mulighed for at få deres

sag afprøvet ved en domstol. Det er meget sørgeligt.

Kl. 13:42

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Naser Khader (NY):

Det sker faktisk allerede i dag på andre områder. Hvis en person kommer til Danmark uden at have et pas, bliver vedkommende tilbageholdt, til man har fundet ud af, hvem vedkommende er, og man har fastslået identiteten på vedkommende. Det sker, uden at vedkommende kommer for en dommer.

Kl. 13:43

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll, kort bemærkning.

Kl. 13:43

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ordføreren nævnte før, at efterretningstjenesten skal have de optimale redskaber. Man kan sige, at den sætning jo er – hvis man bare ser på den alene – fornuftig nok, men jeg går ud fra, at de optimale redskaber også ligesom skal indhegnes og afgrænses af noget. Det er vel det, der i virkeligheden er hele dilemmaet i det her, nemlig at der er nogle hegnspele, vi er nødt til at sætte ned i forhold til, hvor langt efterretningstjenesten skal gå, hvis vi stadig vil opretholde Danmark som en demokratisk retsstat.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Naser Khader som medforslagsstiller til det ene forslag til vedtagelse, hvad hr. Naser Khader lægger i, at der skal kunne gøres noget med, at udvisninger skal kunne gennemføres på en mere effektiv måde. Hvordan tolker hr. Naser Khader det? Hvad mener hr. Naser Khader med, at udvisninger skal kunne effektueres på en mere effektiv måde?

Kl. 13:44

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Naser Khader (NY):

Jeg har principielt ikke problemer med, at Politiets Efterretningstjeneste har det redskab, der hedder administrative udvisninger, dog ikke til lande, hvor de risikerer tortur og dødsstraf. Vi kan godt i fremtiden komme til at stå i en situation, hvor vi har folk, der kommer fra lande, hvor man ikke udøver tortur og dødsstraf, hvor jeg ikke vil have problemer med, at de bliver udvist effektivt.

Kl. 13:44

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll, kort bemærkning.

Kl. 13:44

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil gerne endnu en gang gentage, at Det Radikale Venstre også går ind for, at terrorister, der ikke er danske statsborgere, skal udvises af Danmark, hvis det ellers kan lade sig gøre, men det kan det selvfølgelig ikke, hvis der er risiko for dødsstraf, tortur eller umenneskelig behandling. Det tror jeg hr. Naser Khader og jeg er enige om. Men jeg har bare svært ved at forstå, hvordan hr. Naser Khader som formand for et socialliberalt, socialkonservativt parti kan mene, at man uden at have været under en eller anden form for domstolskontrol kan udvise folk administrativt. Vi skal have tillid til Politiets Efterretningstjeneste. Ja tak, men hvad hvis de tager fejl, og vi udviser folk, som ikke har begået noget som helst ulovligt, som ikke har til sinds at begå noget ulovligt, og hvor vi river deres familier op, uden at de faktisk har haft noget som helst på sig med hensyn til den sag, man mistænker dem for?

Kl. 13:45

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:45

Naser Khader (NY):

Jeg har tillid til Politiets Efterretningstjeneste som en institution, som er yderst professionel. Jeg går ikke ud fra, at de udviser nogen, der er totalt uskyldige. Det at få opholdstilladelse sker administrativt. Jeg mener, at der skal være mulighed for, at man kan udvise administrativt til lande, hvor de pågældende ikke risikerer hverken tortur eller dødsstraf.

Kl. 13:46

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Søren Pind, kort bemærkning.

Kl. 13:46

Søren Pind (V):

Jeg går ud fra, at det var en misforståelse, da hr. Naser Khader kom til at sige, at han ikke ville udvise folk til lande, hvor de risikerer fængsling, forstået på den måde at jeg ikke tror, der er ret mange lande i hele verden, hvor man ikke risikerer fængsling, og i givet fald vil jeg da i hvert fald godt have en forklaring på, hvor det er hennet, for det, jeg går ud fra at hr. Naser Khader mener, er, når der er en konkret begrundet formodning om, at mennesker, vi udviser, vil blive behandlet i strid med frihedsrettighederne, og det er jo noget andet end en abstrakt sætning

om, at man ikke må udvise folk til lande, hvor de risikerer fængsel.

Kl. 13:46

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:46

Naser Khader (NY):

Jeg kan godt lide, at hr. Søren Pind kalder mig for Khader, men det er en helt anden sag.

Nej, det sagde jeg faktisk ikke, så det må være en fejl – selvfølgelig. Det, jeg opponerer imod, er, at vi udviser til lande, hvor de risikerer tortur og dødsstraf. Jeg tror ikke, jeg har sagt fængsling.

Kl. 13:47

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Søren Pind.

Kl. 13:47

Søren Pind (V):

Jeg er glad for, at hr. Naser Khader fortalte sig – han brugte udtrykket fængsling. Men jeg går også ud fra, at hr. Naser Khader er enig med mig i, at det ikke er sådan en eller anden abstrakt trussel, vi taler om, men det er en konkret trussel mod de pågældende personer, vi taler om.

Kl. 13:47

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:47

Naser Khader (NY):

Jamen det er det, og det er også derfor, jeg siger, at jeg principielt ikke har problemer med administrativ udvisning – det kunne være til lande, som vi er helt sikre på ikke udøver tortur og dødsstraf. Men i det helt konkrete eksempel, Tunesien, ved vi, at de udøver tortur og dødsstraf, og så er jeg meget betænkelig ved, at man udviser til det pågældende land.

Kl. 13:47

Første næstformand (Svend Auken):

Så tror jeg, vi er igennem spørgsmåls- og svarrunde med ordførerne, og så er det integrationsministeren.

Kl. 13:48

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg skal gøre det ganske kort. Det er sådan set hr. Frank Aaen, der bringer mig herop, for når hr. Frank Aaen igen og igen til alle ordførere betjener sig af en juridisk terminologi, han ikke magter, så er man jo nødt til lige at svare. Det havde været lettere, hvis hr. Frank Aaen kunne skelne og forklare os andre, hvornår han taler det, der hedder de lege lata og de lege ferenda;

hvornår er det et forsøg på at referere gældende ret, og hvornår er det et forsøg på at udbrede Enhedslistens politik? Det var faktisk ikke til at høre, ikke engang for mig.

Så derfor vil jeg bare sige til hr. Frank Aaen, at gældende ret er sådan, at der kan idømmes straf uden dom – det er der mange der har kørt for stærkt der har prøvet – og så kan de gå til retten, hvis de vil.

Udvisning er efter dansk ret en anden sanktionsstraf, ligesom inddragelse af forskellige rettigheder er det, og det er selvfølgelig også sådan og har altid været det, at man kan udvise på forskellige betingelser uden dom.

Det, den retspolitiske diskussion går på – og det er en retspolitisk diskussion – er så: Hvor er det, domstolsprøvelsen skal være; skal den være automatisk osv.? Og det er præcis det, som vi nu har nedsat et udvalg om.

Men jeg vil gerne understrege, hvad jeg sagde i min tale: Gældende udlændingelov er i overensstemmelse med internationale konventioner.

Kl. 13:49

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren. Jeg går ud fra, at hr. Frank Aaen ønsker en kort bemærkning. Nej? Godt. Så siger vi tak til ministeren.

Så går vi over til anden runde, og jeg ser én ordfører, der har begæret ordet, hr. Frank Aaen.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er jo korrekt, at man kan idømmes mange sanktioner her i samfundet, rigtig mange sanktioner, på forskellige niveauer, men man har altid muligheden for at få sagen afprøvet, og i særdeleshed hvis det drejer sig om en straf i henhold til straffeloven.

Tænk sig, her er der altså mennesker, man vil sende ud af landet med det stempel på ryggen: Vi anser vedkommende for at være terrorist, derfor skal vedkommende ud af Danmark. Der er mange lande i verden, jeg meget nødig vil rejse til med det stempel på ryggen, at jeg anses for at være terrorist.

Tænk sig, her har vi en lovgivning, hvor man kan spærre folk inde i lange perioder – vi ved jo endnu ikke i hvor lang tid – uden dom. Det er da et skred, og det er det da uanset om man kan finde nogle paragraffer i gældende lov, hvorefter det er muligt. Og det er jo det, vi har set, at man desværre kan, og det er jo derfor, at regeringen nu er nødt til at overveje de love, fordi de ikke er

sigtsmæssige, og fordi de ikke er i overensstemmelse med almindelige gode danske retsprincipper.

Og derfor igen, og det gælder både justitsministeren og integrationsministeren: Skal det ikke være sådan i et land – og vi må kunne få et klart svar, ja eller nej – at bliver man idømt en straf, f.eks. at miste den bopæl, man har, og blive sendt ud af landet eller komme i fængsel, så skal det kræve en afgørelse ved en uafhængig domstol og give en mulighed for, at vedkommende, der bliver idømt den ene eller den anden af de der alvorlige sanktioner – det er jo ikke en trafikbøde, vi snakker om, men alvorlige sanktioner – først får sagen for en domstol, og at man, hvis man bliver dømt, har mulighed for at anke dommen?

Kl. 13:51

Første næstformand (Svend Auken):

Integrationsministeren.

Kl. 13:51

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg har svaret hr. Frank Aaen. Han har stillet nogle spørgsmål, jeg har besvaret dem; jeg kan ikke tvinge hr. Frank Aaen til at høre efter.

Kl. 13:52

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, det var ikke imod forretningsordenen, bliver jeg nødt til at sige, det var helt korrekt, så når jeg siger tak, er det ikke nogen afvisning, endsige udvisning.

Der er ikke flere, der har begæret ordet, og som det tidligere er blevet oplyst, vil der blive stemt om de fremsatte forslag til vedtagelse på tirsdag.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet, og hermed er forespørgslen sluttet, når vi har haft afstemningen på tirsdag.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet m.v.).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 12.03.2008).